Nr. 28 (15.119). Lwów, środa 8. lutego 1939. Rok LX.
Ч. 28 (15.119). Львів, середа 8. лютого 1939. Рік LX.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація:
ЛЬВІВ. РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Відповідь карпато-українського уряду
на мадярську ноту.

УПС повідомляє: На ноту мадярського уряду про мниме переслідування мадярської національної меншини у звязку з виборами до сойму Карпатської України, уряд Карпатської України дав відповідь в обширній ноті, в якій м. і. сказано: Твердження про переслідування мадярської меншини в карпато-українській державі неправдиві. Уряд Карпатської України розвязав усі політичні партії, ще перед віденським арбітражем, щоб завести лад і порядок у державі. Коли на виборчому списі до карпато-українського сойму нема мадярських кандидатів, то вина цьому карпато-українських мадярів, що не могли погодитися між собою щодо особи кандидата.

Засідання ради міністрів.

ХУСТ. КУП повідомляє: Сьогодні відбулось засідання ради міністрів Карпатської України, на якому обговорено комунікаційні справи.

Слідство у справі стрілянини біля Ужгороду.

ХУСТ. КУП повідомляє: На основі переговорів звязкового старшини чехо-словако-української федерації з мадярським старшиною звязку рішено перевести слідство у справі стрілянини, що відбулася в суботу та неділю на ужгородськім прикордоннім вілтинку.

——o——

БУДОВА ЗАЛІЗНИЧОЇ ЛНІЇ ХУСТ ТРЕПЧИН.

ХУСТ. КУП. Карпато-український уряд затвердив проєкт будови гірської залізничої лінії Хуст—Трепчин. Кошти будови виноситимуть 14 міліонів корон.

УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЄ МИСТЕЦТВО НА ЛИПСЬКІЙ ВИСТАВІ.

БРАТИСЛАВА. Перший раз возьмуть участь цього року на весняній виставі в Липську Чехія, Словаччина та Карпатська Україна. Українське Закарпаття виставить зразки народнього українського мистецтва.

Карпато-український сойм збереться
21. березня.

ПРАГА. Чехословацьке Пресове Бюро повідомляє з Хусту, що карпато-український сойм збереться на своє перше засідання 21. березня. З цього приводу будуть випущені окремі почтові марки у жовто-блакитних красках вартости 2 корон.

КАРПАТСЬКІ НІМЦІ ЙДУТЬ МАСОВО ДО ВИБОРІВ.

ХУСТ. КУП. Президія Німецького Національного Обєднання Карпатської України видала відозву до карпато-українських німців з закликом узяти масову участь у виборах у дні 12. лютого до сойму Карпатської України. Відозва стверджує, що за 20 років приналежности карпатських німців до Чехословаччини, вони можуть почувати себе справді рівноправними громадянами аж тепер, коли владу на Карпатській Україні став виконувати сам український нарід.

ЧЕХИ ГОЛОСУВАТИМУТЬ ЗА СПИСОМ УНО.

ХУСТ. КУП. На запрошення централі Чеської Національної Ради зїхалось до Хусту 73 представників карпато-українських чехів, які по довших нарадах постановили солідарно голосувати за списом Українського Національного Обєднання.

Премієр Неґрін у Франції.

ЛЕТОРТІ. Вчора пізно в ночі приїхав до Франції премієр еспанського мадридського уряду в супроводі міністрів освіти, судівництва та внутрішніх справ. Членів уряду охоронювала окрема частина міліції, узброєна кулеметами. На одному з самоходів видно було сліди куль. Журналістові, якому вдалося говорити з Неґріном, сказали, що, по словам премієра, все готово для того, щоб перенести діяльність уряду в ту частину Еспанії, якої не заняли ще війська ген. Франка. В якому місті поселиться уряд, ще не відомо. Згідно з останнім рішенням републиканського уряду, премієр Неґрін має негайно виїхати до Валенсії.

Новий кабінет міністрів в Югославії.

Білгород. Вчора ранком члени новоутвореного югославянського кабінету зложили присягу на руки премієра Цветковича. Ціла югославянська преса містить обширні статті на тему майбутньої ролі нового уряду й подає біографії його членів.

Премієр **Цветковіч** уродився в 1892 р. у Нішу. Після скінчення правничих студій він перебував у часі світової війни як еміґрант у Швайцарії, де був провідником сербської молоді, що там перебувала. В 1923 р. Цветковича перший раз вибрали до скупштини.

Новий міністр закордонних справ **Марковіч** походить з Білгороду. По скінченні прав працював у дипльоматичній службі і виконував ріжні завдання у закордонних дипльоматичних станицях в Анкарі, Будапешті, Парижі, Софії, Відні та Римі. В останньому часі Марковіч був послом у Берліні, звідки покликали його на становище міністра закордонних справ.

Мирове посередництво в Еспанії

ЛЬОНДОН. Агенція Райтера повідомляє з авторитативних джерел, що британський уряд у тіснім порозумінні з французьким урядом почав кроки, що мають метою положити край проливові крови в Еспанії. З цією метою навяжуть переговори з урядом ген. Франка, як також з републиканським урядом, хоч його осідок у цій хвилині невідомий.

Зайві делеґати.

РИМ. Агенція Стефані повідомляє: Три експерти британського комітету неінтервенції, що їх вислали менш-більш пів року тому до Риму для підготови відкликання італійських добровольців згідно з британським пляном, вернулись до Льондону.

Італійські втрати в Еспанії.

РИМ. Італійські щоденники оголосили 23-ий список італійських леґіоністів, убитих у часі каталонського наступу в Еспанії. У списі є 96 імен.

Заява Чемберлена про англійсько французьку дружбу.

ЛЬОНДОН. Райтер повідомляє: На запит у палаті послів премієр Чемберлен відповів, що по його інформації заява міністра Боннета, зложена 26. січня у французькому парляменті, була така: „У випадку війни всі британські збройні сили стоятимуть до розпорядимости Франції, так само, як сили Франції до розпорядимости Великої Британії". Ця заява — підкреслив Чемберлен — є в повній згоді з поглядами британського уряду. Це неможливе — казав далі Чемберлен — прослідити подрібно всі можливі випадки, які можуть статись. Проте почуваюсь до обовязку заявити, що солідарність інтересів, яка вяже В. Британію з Францією, є того роду, що всяка загроза життєвих інтересів Франції, з якого боку вона й не походила б, мусить негайно викликати співпрацю В. Британії.

Еспанські національні війська недалеко Франції.

БАРСЕЛЬОНА. В понеділок у полудневих годинах частини військ ген. Франка досягли кордону републики Андора. Тому, що републиканські війська або не ставлять ніякого спротиву й піддаються, або без боротьби уступають у напрямі французького кордону, треба надіятись, що ще цього тижня ціла Катальонія опиниться у руках уряду ген. Франка.

Історія конфлікту та його полагода.

Львів, 6. лютого 1939.

Поважні розбіжности внутрі УНДО, такі, які виходили поза межі звичайної і природної ріжниці поглядів у кожній більшій партійно-політичній організації, виявились десь у половині 1936 року та вперше проявились прилюдно у грудні 1936, коли то у „Ділі“ появилась низка статтей на тему польсько-українських відносин з натяком на українську політичну тактику, статтей, які викликали були спротив партійного проводу. Тісно з тією справою звязалась стаття на переломі 1936 і 1937 року про завдання і характер „Діла“, в якій яскраво підкреслено незалежний поза- і понадпартійний характер нашого часопису з зазначенням окремішности від партійного апарату УНДО. Відома анкета „Діла“ літом 1937 року конфлікт дальше поглибила: хоч вона була подумана спершу як ревія всяких можливих голосів про вартість, потребу і практичні висліди дволітніх досвідів т. зв. нормалізаційного періоду, проте внаслідку повної відсутности в анкеті голосів із партійної більшости та анкета мимохіть стала своєрідною політичною акцією з внутрішньо-партійними рефлексами. А проте на найближчому Народньому Зїзді у січні 1938 не прийшло до розриву: навпаки, перемогло почуття і свідомість спільноти тої партійно-політичної ідеольогії, що її не торкався спір, та свідомість відповідальности за долю партії, яка в житті української нації була завжди чимось багато іншим і більшим, ніж будьяка політична партія у демократичній системі. Названий останній Народній Зїзд найшов уперше компроміс між більшістю партії, що її очолював партійний провід, та меншістю, яка творила внутрішньо-партійну опозицію. У чому-ж полягав спір?

Його сутнє джерело було у розбіжности в оцінці ситуації, спершу польсько-української, потім подекуди й нашої міжпартійної та внутрішньо-партійної. З ріжної оцінки випливали ріжні висновки. Опозиція формулувала їх у двох найголовніших точках: 1) змінена політична ситуація на польсько-українському фронті вимагає змінити українську політичну тактику і 2) змінені політичні обставини кажуть відділити провід партії від проводу Парляментарної Репрезентації. Компроміс, добутий на Народньому Зїзді полягав у тому, що першу точку опозиції Народній Зїзд взяв під увагу при вирішуванні своєї резолюції про необхідність загострити політичну тактику, — другу вимогу опозиції передав на вирішення новообраному Центральному Комітетові.

Ця остання справа затяжила на внутрішньому житті партії, а проте не була перешкодою, щоб у загальних питаннях національного значіння партія виступала одностайно. Так було з відомою декларацією УНДО з 7. травня м. р. З хвилиною, коли атаки польської преси звернулися проти партійного проводу, як відповідального назверх за партійний акт, що з ним солідаризувалась внутрішня опозиція, — і „Діло“ і всі члени внутрішньої опозиції вважали своїм природним обовязком боронити і декларацію УНДО і партійний провід. Було це тим легче, що ніхто у партії не провадив опозиції з особистих мотивів і не намагався дискредитувати особисто противника. Проявилось це м. і. підчас останніх соймових виборів.

На жаль, ці вибори не стали нагодою для повного вирівнання політичних ріжниць, тільки конфлікт дещо поглибили. Однак і тут розбіжність не була така непримирно-доктринальна, щоб її не можна було усунути: обидві сторони признавали за собою взаємно деякі поважні річеві арґументи, а опозиція рахувалася з ходом і вислідом виборів як із довершеним фактом, з якого слід добувати для нації максімум користей. Зате конфлікт зазнав дальшого великого загострення у звязку з відомою „Заявою“ з 20. XI. м. р., коли то під нею появились підписи деяких членів внутрішньо-партійної опозиції поруч із підписами провідників інших українських партій, без відома й участи партійної верхівки УНДО. Знову промова голови УНДО й УПР Василя Мудрого у соймі з дня 3. грудня 1938. р. взаємно наблизила членів партії, бо всі з нею зсолідаризувались.

Таким робом, як бачимо, конфлікт тягнувся поверх два роки, в яких чергувались моменти зладнення і загострення. Ми навмисне навели їх, щоб вказати на атмосферу, яка завжди була потенціяльно здібна для обох вирішень: або замирення або розриву. За замиренням завжди промовляло те, що поруч із згаданим зрозумінням провідної ролі УНДО був ще в усіх членів таки сентимент до партії, з якої історією кожний мав звязаний кусень власного життя, і в обох партійних крилах перемагав здоровий доосередковий гін.

Тимчасом у широкому світі, у державі і краю йшли події, які не могли проходити без сліду і на ту внутрішньо-партійну атмосферу в УНДО. Обидві сторони здавали собі справу з того, що дальше протягати конфлікт у тому вигляді і такій формі — неможливо. Обидва партійні крила почували себе спутаними, обидва відчували потребу вирішення спору на такий чи інший лад, щоб тільки не паралізувати ним дальше партії та й собі не завязувати рук при якійнебудь конструктивно-організаційній партії. Було ясно, що треба або розходитись (і тоді думати, що діяти дальше, щоб не потапати у квієтизмі ані кириниництві) або годитись. Здається, що нема двох людей, які не признали би, що і міжнар. ситуація і польсько-українська дійсність і внутрішньо-українські відносини казали — годитися. Таку спробу започаткував Центральний Комітет УНДО з 26. XII. м. р. І та спроба закінчилась успішно.

Подробиці були подані у вчорашньому комунікаті. Підставою порозуміння став однодушний підхід, що розбиття партії у нинішньому моменті — недопускальне. У такому підході є теж на нашу думку найбільше добро загальнонаціонального значіння: це те моральне добро, яким є здоровий інстинкт нації, проявлений у здоровому рішенні політично відповідальних одиниць. Виходючи з такого засадничого заснову внутрішня опозиція рішила, що в нинішньому моменті не є вже річчю найважнішою переводити пер фас ет нефас засаду розділу провідницьких партійних функцій. З другого боку партійна більшість погодилась перевести таку реорганізацію провідних органів партії, щоб та партійна течія, яку представляла опозиція, могла дійсно за все, що в партії діється, відповідати, себто — щоб вона могла мати реальний вплив на хід партійних справ і партійної політики. І ніщо інше, як саме „порозуміння у найважніших і найбільш суттєвих справах політики довело до порозуміння в усіх інших точках та дозволило перебороти той намул взаємних жалів, який зібрався за два роки внутрішніх суперечок.

Порозуміння у політичних справах було тому легке і можливе, бо останні події щораз більше наближували й вирівнювали оцінку ситуації всіми членами партії. Очевидно, обі сторони здають собі справу з того, що до повної однозгідности потрібно співпраці і — часу. А проте з хвилиною, коли прийнято засаду **співпраці і співвідповідальности**, всі внутрішні ріжниці думок переходять на внутрішній терен партії. Партія виступає суцільно й одностайно.

Ми переконані, що так поставлена справа — поставлена правильно. Нема сумніву, що критика, що її в останніх двох роках провадило „Діло“, нераз може була занадто пря... Вона походила з того, що частина членів партії станула була на становищі, що нема іншого виходу, як тільки порушувати всю прилюдну опінію і нею старатися вплинути на вирішення деяких партійних справ. Сьогодні той арґумент відпав, — відпав подвійно, бо відкинули його самі ті, що його раніш висували.

Здаємо собі справу, що може не всі члени партії вдоволені заключеним компромісом, але не маємо ніяких сумнівів, що невдоволених є мінімальне число, таке, яке не може і не буде мати ніякого впливу на дальший розвиток партійних справ. Не маємо теж ніякого сумніву, що загал українського громадянства і краю і на чужині прийме довершений позавчора факт з великим вдоволенням, стрічаючи його як вислів справжнього українського політичного розуму. Річ тепер тільки у тім, щоб нововибрані партійні установи на новій ... тичній базі повели таку працю, яка вже у ... тевій дійсности доказалаб спасенність заключеного порозуміння. Вірімо, що так і буде.

ік.

З польської преси.

Лаври польської політики.

Міркування на тему польської закордонної політики не сходять зі сторінок польської преси. Між іншими консервативний **„Час“** (ч. 36 з 5-го лютого ц. р.) вмістив про цю справу статтю п. н. „Коли Німеччина дивиться на захід“. Її автор п. (йм) пише:

„Ще пару тижнів тому ввесь світ жив у непевности, не знаючи, в якому напрямі звернеться німецька експанзія. Назагал переважала думка, на заході і в нас, що Райх звернеться на схід і південний схід, що змагатиме до того, щоб підпорядкувати собі наддунайський басейн та що візьметься реалізувати відомі українські пляни Розенберга. Не бракувало голосів у західньо-европейських державах, які уважали, що такий оборот справи відповідає інтересам західніх демократій. Нехай Гітлер заанґажується в українську авантуру, то бодай ми будемо мати спокій — так міркувало дуже багато людей на заході. Цього роду поглядам давала вислів преса, що довго і широко розписувалася про українську справу. Одночасно було досить багато голосів, які висловлювали думку, що західні великодержави повинні перестати цікавитися тією частиною нашого континенту сконцентровуючи свою увагу на своїх кольоніяльних імперіях. Особливо у Франції було багато тієї думки, що ця держава повинна піддати основній ревізії свої зобовязання на сході, отже совітський пакт і союзну умову з Польщею.“

Польська політика — каже п. (йм) — крім щасливого збігу обставин теж у великій мірі причинилася до того, що всі ті побоювання чи розрахунки виявилися безпідставні та що Німеччина зверне свою увагу не на Україну, але на кольонії.

„Бо треба здогадуватися, що Варшава поінформувала Берлін про те, що Польща не всім ходам Райху секундуватиме і ... навпаки деякі німецькі ходи можуть натрапити на наш рішучий опір. Очевидно Райх сильніший від Польщі, але ... становище навіть слабшого партнера не може залишитися без впливу на такі ... ші рішення.“

П. (йм) гадає, що прийняті в Берліні рішення корисні для Польщі. Він рішуче відкидає думку деяких „песимістів“, буцімто Гітлер тільки тому видвигнув домагання звороту кольоній, щоб за резиґнацію з цих домагань дістати від західніх держав вільну руку на Сході. Кольоніяльного постуляту — каже автор статті — не треба уважати за маневр, ... суттєву вимогу, яку канцлер Гітлер буде ... тримувати і може навіть цю справу ...

Але

„вже сьогодні ми повинні поставити ... питання, що буде, як Гітлерові вдасться ... спішно розіграти кольоніяльну ... яка витвориться тоді ситуація для Польщі і чи в тому часі також у польсько-... ких взаєминах не виринуть ріжниці, ... не можна буде у приятельський спосіб ліквідувати.“

Тому п. (йм) гадає, що зберігаючи ... співпрацю з західнім сусідом Польща ... в тому часі, коли вся увага того сусіда ... на Захід, закріплювати своє становище ... Сході.

„Наша дипльоматія повинна ... особливо пильну увагу на Мадярщину і ... мунію. Нам не вдалася спроба ... тих двох сусідів. Таксамо не вдалося ... добути спільну границю з Мадярщиною ... Ці обі невдачі послабили наше ...

Тимбільше ми повинні подвоїти наші зусилля, щоб відробити ті втрати. Питання Підкарпатської Руси ввесь час відкрите. Мін. Бек відповідаючи на парляментарну інтерпеляцію признав можливість інтервенції Польщі в цій справі. В Будапешті німецькі впливи безсумніву зросли коштом наших. Але ми маємо там далі, особливо коли йде про настрої громадянства, поважні можливости. Про них свідчить м. ін. остання енунціяція мін. Чакі, що дуже рішуче застерігся проти всяких спроб закотити польсько-мадярську приязнь. Також й румунський уряд завжди підкреслює вартість і значіння польсько-румунського союзу.

„Ми переконані, що наша закордонна політика не спічне на лаврах. Виявляється, що її передбачення і ходи досі завжди були влучні. Вона зуміла також використовувати всі нагоди, які їй траплялися, щоб розвивати свою активність. Така нагода трапляється тепер. Увага Німеччини звернена на захід. Райхові залежить на добрих взаєминах з Польщею. Ми бажаємо цього самого. Але ніхто не може від нас вимагати, щоб ми не змагали до закріплення та поширення наших впливів, коли наш західній сусід робить це безупинно."

П. (ям) не каже, якими шляхами те закріплення та поширення польських впливів повинно піти.

ВІСТИ З БУКОВИНИ.

ЗАЯВА П. К. КРАКАЛІЇ.

„Нижче підписаний Константин Кракалія, бувш. президент української хліборобської партії в Румунії, кількакратний посол до рум. парляменту, принявши до відома заяву п. міністра Армана Калінеску в справі меншостей, має за честь зголосити свій вступ до „Фронту Національного Відродження". Вся моя дотеперішня політична діяльність опиралась на тісній співпраці з румунською нацією і щирій льояльности супроти Румунії та „Фронту" як такого."

„Фронт Національного Відродження" — це рум. тоталітарна націоналістична організація. П. К. Кракалія був до війни народнім учителем. По війні кинувся до політики і був послом від соціялістичної партії. В 1923 р. соціялісти виключили його з своєї партії. Тоді вступив він до румунських націонал-царанистів. Там перебув до 1931 р. Через суперечку за посольський мандат виступив. Кандидував від неіснуючої української хліборобської партії. В 1932 р. при парляментарних виборах у чернівецькім повіті здобув на 75.000 виборців аж 617 голосів. Однак рум. уряд таки посилав його як „президента української хліборобської партії" на міжнародні меншиневі конгреси, щоб він там виступав поруч правної української делеґації. Свій часопис „Хліборобську Правду" давав Кракалія до розпорядження кожній рум. партії, щоб вносити роздор між українців. Тепр він член румунського „Фронту Національного Відродження".

СЕКТИ ПОШИРЮЮТЬСЯ.

Поліція м. Хотиня заарештувала і відставила до военного суду в Чернівцях студента Льва Катарчука і 7 селян за те, що проводили у своїх селах святиням секти інокентистів (основник: київський чернець Інокентій).

На допиті перед слідчим военного суду вони заявили, що секти поширюються тому, бо селяни не розуміють румунської мови, в якій правиться у всіх наших церквах. Також чужі священики не мають і не можуть мати ніякого впливу на нарід.

ЗА ПЕРЕХІД КОРДОНУ.

Военний суд у Чернівцях засудив 23-літнього Володимира Балицького з Нової Ушиці, на 1 місяць вязниці за недозволений перехід границі з України до Басарабії.

Балицький зізнав, що він працював як машиніст в одній установі Н. Ушиці. Перед роком його батька заслали до Перму. Тоді й сина звільнили зі служби та кривдили на кожному кроці. Не находячи змоги прожитку, перейшов до Басарабії, де має родину. Румунська влада тримала його 5 місяців у слідчій вязниці, щоб перконатися, чи він не шпіон або аґітатор.

В. Цецин.

З громадянської діяльности д-ра Данила Стахури в Самбірщині.

Д-Р СТАХУРА ПОСЛОМ ДО ВІДЕНСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ. — ОРҐАНІЗАЦІЙНЕ ПОЛОЖЕННЯ У ПОВІТІ.

За національне освідомлення Самбірщини, її невсипущу працю над народом „Краєвий Народній Комітет" поставив д-ра Данила Стахуру кандидатом на посла до віденського парляменту в 1907. році у виборчій окрузі Ярослав —Чесанів, звідки він вийшов послом.

Не зважаючи на виконування обовязків посла й ведення адвокатської канцелярії, д-р Стахура не занедбував народньої роботи, яка рікрічно поглиблювалась і вимагала щораз більше рук до праці. Ідейні його помічники як: інспектор Духович, учитель Сілецький щиро йому допомагали. Інспектор Духович зобовязався у кожний четвер як торговий день урядувати в канцелярії філії „Просвіти" цілий день безкорисно, для удержання контакту з читальнями, місцевими народніми комітетами і взагалі з культурним духом на селі.

Щоб прийти нашому народові також з матеріяльною допомогою, заложив Стахура в Самборі задаткову касу під назвою „Народній Дім", оперту на уділах членів, на дрібній ощадності свідомих українських одиниць, на вкладках жертвенних патріотів, і також на вмеданні незвичайного кредиту в українських централях у Львові. Душею тієї каси був Франц Сілецький. Він роїздив по повіті, збирав дрібні ощадності, засовував селянству гасло „свій до свого", збирав фонди на будову домівки для української каси. Він спопуляризував ідею української каси, яка нині в Самборі гарно розвивається під назвою „Український Кооперативний Банк", якому рівнож у вільних хвилинах помагав дещо професор Степан Волянський. Ця селянська каса причинилася багато до поправи селянських господарств, неодній людині прийшла в тяжких хвилинах життя в поміч, неодного українського рільника порятувала в тяжкій біді — а це головна заслуга д-ра Данила Стахури. Він примістив цю касу у своїм домі даром, щоб тільки станула на ноги, змогла розвинутися і сповнювала своє завдання.

В 1908. році д-р Стахура приложив рук, що самбірська філія „Просвіти" відсвяткувала дуже торжественно 40-літній ювилей цього товариства. В 1909. році д-р Стахура спонукав о. Ник. Боберського, пароха Ваневич, як знаменитого господаря-практика, щоб він занявся **основанням філії „Сільського Господаря"**. Його канцелярія і невсипущі помічники у громадянській культурній праці Духович і Фр. Сілецький виготовили потрібні до цього документи і справа пішла в рух. Провід філії „Сільського Господаря" спочивав рівнож на голові д-ра Стахури, хоча від головства у цьому Товаристві відказався, а вложив його в руки доброго господаря о. Боберського. Щоб і тут тримати живчик цього товариства у своїх руках, дав вибратися завсіди до виділу та дав товариству рівнож приміщення у своїй хаті.

Роки 1908, 1909, 1910, були роками найобильнішої і найплідніщої культурної праці. При істнуючих читальнях заложив д-р Стахура при помочі Духовича і Сілецького ріжні торговельні спілки, каси, крамниці, як у Корналевичах, Луці, Біликі, Черхаві, Лукавиці, Берегах, Бабині, Кульчицях, Ступниці, Чукві, Бережниці, Корничах, Пиняних, Торгановичах, Викотах, Сідім. Однак інспектор Духович, як старший чоловік у 1909. році захворів і в короткім часі помер. Стахурі забракло зараз правої руки, бо сам часто сидів у Відні, Фр. Сілецький пильнував каси, проф. Біленький, занятий у школі й у двох інших товариствах не міг допомагати. Не було кому цього чоловіка заступить. Машина пущена так гарно в рух, зачала тут і там недомагати. Деякі читальні, не чуючи над собою поваги і розгонового мотору сивобородого інспектора станули й заснітилися. Зі звіту Головної Управи за 1910. рік бачимо, що 6 читалень „Просвіти" розвивалось дуже гарно, 13 нормально, 13 слабо, 13 упало. У всіх читальнях було членів 1395. Крім того в 1910. році підписано статут на 7 нових читалень, але у життя увести їх не було кому, бо інспектор Духович помер. По його смерти канцелярію філії вів молоденький студент прав Лесь Ріпецький рівнож даром. Однак не зважаючи на велику охоту в нього до народньої роботи, як молода людина, без життевго досвіду, без поваги, яку мав старий інспектор у селян, не міг селянам так заімпонувати, як бл. п. Духович.

В тім часі д-ра Стахуру вибрано також головою „Руської Бесіди", в якій розбудив товариське життя. В 1911. р. відсвяткувала філія заходами д-ра Стахури незвичайно торжественно 50-ліття ґенія України Тараса Шевченка. Філія уладила в тім році також **перший крамарський курс** і тоді ж Стахура відновив деякі упавші читальні, оснував нових 8 та злюстрував 15 читалень. Якраз у тому році дістав він до праці у філії **Василя Окунь-Бережанського**, судового радника, що недавно прийшов до Самбора з великим досвідом у праці над народом, бо вийшов зі школи д-р Ев. Олесницького у Стрию.

З нагоди Шашкевичівського ювилею виголосив Стахура виклади про значіння ідеї Шашкевича в 34 громадах і в Самборі, при співучасти інших українських товариств та 10.000 народу! Читалень у 1912. році було вже 57 і 6 „in statu nascendi". В тім році зібрано перший раз на дар „Просвіті" 48 корон 60 сот. Це був наслідок факту, що в самбірському повіті було вже 16 активних священиків і 48 учителів народовців.

В черговому році на загальних зборах філії „Просвіти" вибрано заступником голови о. **Володимира Петрика**, пароха Бабини, знаного на полі народньої освіти робітника в Комарнищині. На тих зборах вирinули на порядок дня деякі дуже прикрі справи, як от з заложенням другої читальні в Берегах на взір станиславівської „Єдности". Відтак 19. V. відбулись поновні збори самбірських членів „Просвіти", зложені з самої інтеліґенції, для успішнішої праці в повіті. На тих зборах обговорено багато справ і ухвалено багато внесків.

Всі ті прекрасні внески ухвалено одноголосно, з чого дуже тішився голова філії д-р Стахура, усміхався і кивав головою, бо не вірив у виконання тих постулятів, які зібрані — в більшости ц. к. урядовці ухвалили. Відтак сам від себе написав дня 6. X. 1912. р. до Головного Виділу „Просвіти" письмо, в якому дораджував, щоб так само, як у Головнім Виділі переведено реформу у філіях, віддаючи роботу в руки платного персоналу. „Тут — писав д-р Стахура — не поможуть ніякі письма, ніякі поучення народу, ніякі прикази. Як довго не маємо платної людини, для котрої приказ згори має значіння, так довго філії будуть капарити й не сповнювати свого завдання. Це найбільше бачимо чейже по наших фінансових установах, що всюди гарно розвинулися, лиш на тій підставі, що мають платний персонал, котрий в інтересі власнім і для інституції і для себе щиро працює. Самбірська філія „Просвіти" не є найгірша, але я не можу мати надії, щоб ми здобули 500 членів! Сьогодні з місцевою інтеліґенцією і священиками, не маємо 200 членів по 21 роках праці!! Замітне при тім, що ніяк не можна зєднати для „Просвіти" наше жіноцтво! Щодо наших проектів і внесків, які Виділові під розвагу віддали, то дещо з того робиться. Я зі своєї сторони, як голова філії, справу просвітну як свій обовязок беру дуже на серце, я рад би щось зробити та лишити по собі сліди моєї праці. Чую, що до сильної волі треба б ще чогось більше, от наприклад більше власної маєткової форси, котра не казала би мені оглядатися на те, що „Просвіта" сама може призначити. Але це вже не в моїй силі, а в силі того народу, серед котрого я працюю, а ко-

трий не хоче мені зі своєї сторони допомагати..."

В тім самім році на засіданнях Виділу філії д-р Стахура порушив справу посилання наших сільських дівчат до школи господинь, яку централя зорганізувала в Угерцях Винявських.

На загальних зборах філії в тому році була дуже жива, а заразом бурхлива дискусія у справі тов. „Відродження", яку реферував молодий студент Степан Ріпецький, закинувши духовенству, що не попирає „Відродження" і не причиняється до поширення тверезости. Проти цього запротестували приявні священики і остаточно ціла справа „Відродження" скінчилась нічим. До Головного Виділу писав Стахура ось як:

„Загальна гадка така, що люди горівки і пива цілком відречися не хотять, але проти пияйства в народі всі виступати будуть... Духовенство надто вражливе на слово критика, а академічна молодь нарочно у своїх висказах провокує духовенство і викликує бучу на зборах. Селяни знову сидять тихо, лише слухають: що то з того вийде і до самого кінця не виказують своєї думки так, що з їхньої поведінки не можна пізнати, чи вони за духовенством чи проти... З їх поведінки тяжко пізнати, чи самбірське селянство радикальне, чи національно-демократичне. А коли священики виступали різко проти академічної молоді, селяни їх не попирали."

Іван Филипчак.

(Докінчення буде).

Початки українського музейництва у Станиславові

В останіх роках Станиславівщина відчувала сильно брак культурного осередка, що зберігав би скарби нашої культури та старовини на зразок інших галицьких музеїв. І хоча думка оснувати обласний музей була у Станиславові не нова, то щойно розкопи 1937 року в княжому городі старого Галича її зактуалізували.

В жовтні 1937 року основано при філії Т-ва „Просвіта" у Станиславові Музейну Секцію для збирання та зберігання памяток рідної культури у Станиславівщині. Ця секція під управою д-ра Я. Хмілевського при допомозі громадянства та фінансових установ Станиславова цілий рік вела підготовну працю. В одній кімнаті в домівці Рідної Школи зібрала предмети-експонати з ділянок археольогії, етноґрафії, церковного мистецтва та національно-культурного життя Станиславівщини. До 18. листопада 1938 зінвентаризовано 978 предметів. Придбано інвентар (шафи, ґабльоти, столи) та наладнано якслід музейну працю. За один рік Музейна Секція мала 983.91 зол. приходу, на який зложилися: щомісячні жертви громадянства, фінансових установ та позички. Розходів було 890.47 зол. Пішли вони на інвентар, чинш за кімнату, зворот довгу та видатки, звязані з музейною працею.

В другому році свого істнування Музейна Секція бажає відкрити музей для відвідин громадянства. Для цього мусить знайти відповідне приміщення. Місячні жертви не перевищають суми 40 зол. Тому Управа звертається з закликом до всього громадянства Станиславівщини вступати в члени Музейної Секції та підпомагати грошевими щомісячними жертвами і збіркою експонатів почате культурне діло.

Жертводавцями експонатів були досі Вп. П.: д-р Я. Хмілевський, д-р В. Пашницький, В. Яворська, радн. інж. В. Дутка, В. Чоботар, М. Гавдяк, А. Андрохович, м-р Адамська, М. Левкий, О. Залеський, Д. Ліськевич, В. Пеліх Ю. Чайківський, А. Ульванський, музей державної ґімназії з українською мовою навчання, Союз Українок, Т-во „Станисл. Боян", Музей „Бойківщина" у Самборі, О. Скоробогатий з Завадки, о. Майковський з Голоскова, д-р Я. Пастернак зі Львова, С. Ткачівський з Викторова В. Рапалюк з Пшеничник та інші.

Управа видрукувала два порадники-квестіонарі: що збирати для історично-культурного та етноґрафічного відділу і розсилає їх у першу чергу до нашого патріотичного духовенства й учительства. Управа має надію, що в кожному селі та містечку знайдеться ще неодин цінний предмет, що його треба було б зберегти в музею тіеї области, в якій дотичне село чи містечко знаходиться. Коли сусідні обласні музеї в Стрию та Коломиї бажають представити повний образ культурного життя Бойківщини та Гуцульщини, то обласний музей Станиславівщини охоплює простір Ґорґанів, частини Покуття та частини Поділля на лівому березі Дністра. В осередку зацікавлення станиславівської Музейної Секції лежить таким чином простір лімницько-бистрицького Підгіря Ґорґанів, станиславівської кітловини, частини Опілля, себто простір, який колись був осередком Галицько-Волинської Держави та який скриває розмірно найбільше памяток минулого.

Сама гарна ціль та ідейна праця Музейної Секції заслуговують на підтримку. Надіємося, що заклик секції стрінеться з повним зрозумінням українського громадянства.

Ф. П.

Склад нового югославянського уряду.

В Білгороді повстав новий уряд у такому складі: премієр і міністр внутрішніх справ: Д. Цветковіч; шляхи: М. Спаго; війна: ґен. М. Недіч закордонні справи: Ц. Марковіч; освіта: С. Чіріч; справедливість: В. Ружіч; рільництво: М. Бехліч; публ. роботи: М. Крек; скарб: В. Джуріч; ліси й копальні: Л. Пантіч; здоровля: М. Раяковіч; фізичне виховання: Дз. Чековіч; торговля і промисл: Є. Томіч; пошта: І. Альтпармаковіч; без теки: Дж. Куленовіч, А. Масторовіч, Ф. Сной, Б. Міліюш.

—o—

„Я приїхав до Бурґосу, щоб поінформуватися про наміри ґен. Франка".

Лаконічна заява сенатора Берара.

Сен. Берар заявив представникові Аваса в Бурґосі: Я приїхав у інформаційній місії; маю навязати відповідні контакти, щоб поінформувати французький уряд. Більше нічого не можу сказати. Я приїхав не дискутувати, лише зібрати інформації для міністра Боннє про наміри ґен. Франка.

Сен. Берар ствердив, що його приняли в Бурґосі дуже ввічливо та заявив, що дата його повороту до Парижа ще не устійнена.

ІГОР ЗІНИЧ. 3

Школярська любов.

(Докінчення.)

Врешті пішов. Пішов окружними стежками, щоби переходити коло колиби, ніби вертаючись з бору. Але і тут мав я пеха. Дівчина була саме під бором. Загналась туди з вівцями. Побачила мене здалека. Вимахуючи топірцем, кликала:

— А гов, а гей! Ігор, школярику, а йди сюди. Маю щось для тебе.

Бажання бачити її, любуватися її вродою було сильніше, ніж мої гордощі. Я й став поволі підходити.

— А йдиж боржій! Тягнеш ноги, як який хирляк. Ха, ха, ха! — кричала, заходячись від сміху.

Я хотів завернути. Але вона була вже при мені. Під ніс тицьнула мені трубку з лопухового листя, повну поекрасних, зрілих суниць.

— То для тебе я назбирала.

— А відки-ж ти знала, що я тут буду.

— Ще би ні. Відколи я вже виджу тебе як кодуєш по горбі.

Я прикусив губи. Лють на себе самого, а і на неї розпирала груди.

— Чому не їш? Таких марципанів у школах вам не дають.

Я мовчав. Мовчки став ковтати суницю за суницею.

— Чого ти такий надутий? Навіть Славайсу не сказав, як надійшов.

Я вже не стерпів.

— Дівче, що ти хочеш від мене? Я до тебе з серцем, а ти або глумишся або ганьбиш.

— Овва! Вже й зобидився?

— Якже-ж не обиджатися? Я хочу тебе поцілувати а ти „Іди, іди вже" кажеш. „Нема коли цілуватися". Чи тобі не жаль?

— Ой, дурний-же ти, школярику, дурний. Чи ти видів, щоби наш легінь та зобиджався, як дівчина йому каже „іди від мене"? Та він тоді як схопить, як стисне її руками ніби кліщами, як пригорне до груди, то аж серце грає. А ти зобидився та й пішов. Ба, коби лиш пішов, а то ще й цілий тиждень бокує. Школа, що такий ладний з тебе парень. — Ніж маєш? Сідай ось тут коло мене та скінчи вже раз писати. —

Сіла, сіпнула мене за рукав. Я впав, впав в її обійми.

Вечоріло, як ми стямилися від пестощів. Схопилася, свиснула різко на вівці. Побравшись за руки, ми ішли ід колибі, а за нами бігло поблеюючи стадо білих та чорних тварин. Того дня скінчив я і підпис.

Три дні з черги я ходив ід колибі — до дівчини. Три вечорі клав ватру, а моя душа співала гими радощів і щастя.

Та третього вечора дівчина наче змінилася. Горнулася до мене, пестилася, цілувала, але у всьому видно було якусь нехіть. При прощанні обняла мене кріпко, вицілувала і ніби жартуючи, заспівала:

Школярику мій ти любий,
Легіню миленький
Не знаєш ти ще любити,
Бо ще молоденький...

— Так, так — додала. — Наші легіні — кажуть дівчата — не так люблять, не так [illegible] хають.

В мене ніби грім ударив. Я хотів щось сказати, але дівчина щезла вже в колибі.

Збентежений вертався я до дому. Я зрозумів дівчину. Вона, як дитина природи, знала лиш одну любов, — а це любов, що складає на жертвенику все. Але в мене не було сили зважитися на те, про що я тільки мріяв.

За кілька днів я покинув гори. Та кажуть [illegible] їх, я чув, що там при колибі, там коло тої [illegible] пів дикої дівчини добра частина моєї душі [illegible] лишилася.

Минули два роки. При кінці серпня [illegible] мене доля вдруге там, де я побував по [illegible]. Найперше я зайшов до священика. Там застав багато знайомих. Час проходив серед веселої гутірки. Я стояв при вікні і жартував з якоюсь ґімназисткою. Нараз я почув крик „ох", [illegible] ним бренькіт скла. Я оглянувся. На землі [illegible] лита кава, побите начиння, а над ним [illegible] якась жінка. За хвилину вона звела голову [illegible] остовпів. Це-ж... Олена, лиш на голові уже [illegible] лодицька хустка. Дещо схвильований я [illegible] рейшов до другої кімнати. Мій веселий настрій щез.

Пізно вечором я вертався домів. Проходячи побіч саду приходства, я почув несподівано:

— Ігорку!

Це була Оленка. Я вже знав, що вона [illegible] міжня. Я повівся знову таксамо, як за першим разом. Пробурмотів щось і за кілька днів [illegible] кинув гори. Та тоді вже рішив більше на [illegible] ме місце не вертатись.

—o—

Вісти з Карпатської України.

РОЗБУДОВА КАРПАТОУКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ.

Як подає КУП, у Хусті почне виходити культурно-освітній місячник „Говерля" під редакцією Івана Романа.

БОРЕЦЬ ЗА ПРАВОСЛАВНУ ВІРУ НА КАНДИДАТСЬКІЙ ЛИСТІ УНО.

Під таким наголовком містить офіціоз УНО інтерв'ю з чоловим кандидатом листи УНО Тулегом, який висловлює переконання, що ворожа передвиборча агітація не матиме ніякого успіху серед православного населення Карпатської України, бо про його інтереси найліпше дбає УНО. Часопис подає короткий життепис Тулега, з якого довідуємося, що цей кандидат на посла — це визначний православний діяч, який поважно заслужився для православної церкви, м. ін. будовою церков.

ВІДГУК СЛОВАЦЬКОЇ КОНСКРИПЦІЇ.

„Ноєс Вінер Тагблят" — „Ное Фрае Пресе" повідомляє, що Українська Народня Рада в Хусті вислала до словацького уряду меморіял у справі перепису населення в Словаччині. В цьому меморіялі звертає вона увагу між іншим на те, що цей перепис виказує на 19.000 українців менше, навіть як перепис із 1931. р.

ПЕРЕДВИБОРЧІ ВІЧА.

В неділю 5. ц. м. відбулися передвиборчі віча в таких 51 селах Карпатської України: Ясіня (промовляв Іван Рогач), Рахів (д-р Мих. Гупаловський), Богдан (Василь Клемпуш), В. Бичків (Евген Шерегій), В. Апша (о. Юрій Станинець), Дубове і Терново (М. Марущак), Нересниця і Широкий Луг (Василь Шобей), Колочава і Синевір (д-р Степан Росоха), Волове і Майдан (Юрій Пазуханич), Довге і Білки (Августин Штефан), В. Раковець і В. Шард (Іван Ігнашко), Н. Верецьки і Воловець (Степан Клочурак), Свалява і Чинадієво (Федір Ревай) Іршава і В. Комята (Дмитро Нічмук), Севлюш і Рокосів (д-р М. Бращайко), Залуж і Доробратово (д-р Юлій Бращайко), Горонда і Страбичево (о. Кирило Феделеш), В. Лучки і Кальник (інж. Леонід Романюк), Лохово (Петро Попович), Перечин і Доманинці (д-р В. Комаринський), Порошків і Тура Ремета (д-р М. Різдорфер), Середне Худньово (Андрій Ворон), В. Копаня (Микола Мандзюк), Р. Кошаровці (Іван Перевузник), Н. Студений і Келечин (о. Адальберт Довбак), Н. Апша і С. Солотвина (Майш Грігоріє), Тячова, Солотв. Копальні (д-р Мілош Дрбал), Н. Коропець (Антін Ольдофреді), Ждеництво і Туря Поляна (Іван Гріґа), вкінці Ставне й Ужок.

ПОСПІШНІ ПОЇЗДИ ЯСІНЯ—ХУСТ—ПРАГА.

„Мадярське Телеграфічне Бюро" повідомляє, що згідно з умовою, залізничий рух на лінії з Комятич і Ужгороду буде відновлений 7. ц. м., на лінії з Батьова й Мукачева 5. ц. м.

Перший поспішний поїзд на лінії Ясіня—Хуст—Прага виїде з Праги 10. ц. м., з Ясіня 11. ц. м.

ПАТ про Карпатську Україну.

ВИМІНА ВЯЗНІВ З МАДЯРЩИНОЮ.

До Ужгороду приїхало двох „карпаторусинів": о. Кабачи (може Кабацій?) зі Середнього та управитель школи Дороз (може Дорош?) також зі Середнього.

Суд у Вел. Березнім засудив їх на 2 роки вязниці за збірну декларацію з домаганням прилучити Середне до Мадярщини — тепер вони вийшли на волю при виміні вязнів.

ЕСТАРГАЗІ ПРОТЕСТУЄ.

Як подає „Прагер Тагблят", провідник мадярської меншини ґр. Естаргазі вислав до карпатоукраїнського уряду та до президії праського парляменту гострий протест проти того, що до виборів у Карпатській Україні не допущено мадярської листи.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Переслідування робітників у копальнях Донбасу.

„Ізвестія" з 27. І. пишуть: „Комбінат Сталінуголь закінчив рік невдовільно. Річний плян не виконано на 9,8 прц. Лихом виробництва був занепад дисципліни. За минулий рік на шахтах комбінату було 12.290 випадків неприявности на роботі робітників та керманичів. Провід підприємства не провадив боротьби проти дезорганізаторів вирібництва. Комбінат „Сталінуголь" передав судовим орґанам матеріял для притягнення до суду багатьох оборонців прогульників... Партія, уряд і самий Сталін зробили все, для успішнішої праці Донбасу..." А коли вона всеж зовсім не успішна, то московський уряд інших засобів як терор проти робітників та службовців не має. Але як видно з повідомлень самої совітської преси, терор також помагає небагато; до того-ж робітники відповідають по деяких підприємствах також терором проти найбільш зненавиджених управителів. Цілий тягар боротьби проти робітників намагається управа перевалити на майстрів та десятників, які опинилися наслідком цього в дуже тяжкім становищі поміж терором згори та здолу. (Офінор.).

Совіти вилюднюються.

Новий всесовітський перепис населення приніс московському урядові нову несподіванку, бо комісії сконстатували, що в багатьох районах значна кількість сел стоїть пустками. Так наприклад в районі Смоленська в одній лише окрузі, яка має до пів міліона населення, урядники знайшли 336 сел зазначених в лістах як заселені, де не було ні одного мешканця. Подаючи цю вістку „Ізвестія" переконують своїх читачів, що це явище є ознакою збільшення культурности населення, яке не вдоволяється вже життям по малих селах та хуторах, а переноситься ближче до міст, щоб брати участь в культурнім житті. Все таки автор статті мусить признати, що це „піднесення культурности" відбилося зле на хліборобстві, та що культура льну, якою здавна славилася Смоленщина, цілком занепала. Більш правдоподібним є, що сільське населення втікає від злиднів та сваволі совітських урядовців.

Еспанський червоний уряд виїхав з Каталонії до Франції.

В понеділок в год. 3.45 переїхав французький кордон прем. Неґрін та міністри: Т. Більбао, С. Бланко, Г. Пена і П. Льопез. Вони приїхали 8-ма самоходами, з яких 1 був подірявлений кулями; ескортував їх військовий відділ, дуже добре озброєний. Ескорта не дозволила французам роззброїти себе, лиш вернулася до Каталонії.

Прем. Неґрін заявив одному журналістові, що уряд приготований до переїзду до середущої Еспанії. Зате він не дав відповіди на питання, який буде новий осідок уряду: Валенсія, Мурсія чи Картахена.

РОЗЛОМ МІЖ ПРЕМІЄРОМ ТА ПРЕЗИДЕНТОМ ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ?

През. Азаня, Компаніс та Аґіра (голова автономного баскійського уряду) приїхали до Перпіньяна. Як говорять між еспанськими політиками в Перпіньяні, вони розходяться в поглядах з прем. Неґріном, бо домагаються скорого покінчення війни. Зате Неґрін хоче дальше воювати — підтримує його кілька міністрів, вищі старшини та деякі робітничі організації.

Кожна церква, кооператива, читальня чи небудь інша установа повинна стати членом Рідної Школи. Річна членська вкладка для установ 10 зол. Вписуватися до приналежного Кружка РШ, а де його нема, то просто до Головної Управи РШ у Львові, вул. Сикстуська 46, або Оборони Львова 12.

Орґанізаційний правильник УНО.

ПРАВА Й ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНІВ.

КУП подає зміст орґанізаційного правильника УНО. З нього довідуємося, що членом УНО може стати кожний українець та українка. Члени мають право й обовязок брати участь у сходинах місцевої організації. Вони є обовязані також працювати в українських культурно-освітніх установах. Член УНО не може належати до ніякої іншої партії. Платну чи безкорисну працю в ріжних установах може член приймати лиш за дозволом партійного проводу.

ОРГАНІЗАЦІЯ.

Осідком місцевої організації може бути кожна місцевість, осідком окружного проводу — осередок політичної округи, в якій є хочаб 3 місцеві організації, осідком головного проводу є місто Хуст.

Провідника **місцевої організації** іменує окружний провідник; інших членів проводу (заступника провідника, секретаря, скарбника і двох ревізорів) на внесок місцевого провідника.

Голова УНО іменує **окружного провідника**, на внесок цього останнього — заступника провідника, секретаря, скарбника, референта пропаганди та двох ревізорів.

Центральну владу УНО становить голова, заступник голови (кожночасний голова і заступник голови УЦНР) та провід, зложений з 21 членів. Голова іменує провідника, його заступника, генерального секретаря, відповідального редактора партійного органу, скарбника, шефа пропаганди та двох контрольорів. Є це президія УНО.

Українські кооперативи всяких родів, економічні товариства і підприємства! Призначуйте і пересилайте безпроволочно зі своїх річних білянсів відповідні квоти на потреби Рідної Школи!

Висліди самоуправних виборів.

Як подає ПАТ, вибори до міської ради в **Тернополі**, що відбулися в неділю, дали такий вислід: поляки 21 (ОЗН 16, безпартійні 2, Стронніцтво Народове 1, ППС 2), УНДО 3, жиди 8. Фреквенція виборців 68 прц.

Скалат: Поляки 9 (ОЗН 7, безпартійні проурядові 1, безпартійні 1); жиди 5 (сіоністи 1, ортодокси 2, безпартійні проурядові 1, Хітахдут 1), „старорусини" 2. Фреквенція виборців 96%.

Підволочиська. Поляки 7 (ОЗН 6), жиди 4 (сіоністи 3, ортодокси 1). УНДО 1.

Буськ. ОЗН 10. Сіоністи 4. УНДО 2. Фреквенція виборців 80%.

—o—

Здоровий прояв.

XV. ВИКАЗ.

Крім постійних місячних датків зложили дальше самочинно **з нагоди Різдва Христового на коляду Рідній Школі** (в золотих) отсі ВП.: Кружок Р. Ш. Броди 83, Марків Адольф Варшава 25, Барна Микола Варшава 10, Окружний Відділ ВПУВ Солотвина 17.80, Ярмольчук Влас Воротнів 6, Луцька 15, д-р Сірко Михайло Броди 10, Малаїний Осип Будзівская 8, Головецька Марія Острів Великопольський 5, Ткачук Ярослав Чемериньки 2, кооп. „Народній Дім" Товсте 4, Мапіх Володимир Сінна Войнилівська 5, Мартинець Іван Миколаїв н/Дн. 1, Левицька Олімпія Колодно Велике 3, Вусач Павло Кастанів 1, Кружок Р. Ш. Костарівці 2.30, Ковальчук Петро Лежайськ 2, Корницький М. Гродзиськ 2, кредитова кооп. „Гаразд" Мшана 6, Львова 15, Сірий Михайло Помонята 5, Ульванська Софія Пулави 3, Майкутова Меланія Пулави 2, Голець Володимир Пулави 2, Вовк Ілля Вовкова 4, кредитова кооп. „Основа" Загіре 6, Сапоха 17.30, „Власна Поміч" Будзелів 6, Сватина 20, д-р Бандурська Г. Вараж 2, кооп. „Надія" Хоробрів 6, Сокаля 10, Кужиль Степан Побуканя 2, кооп. „Любов" Дидятичі 6, Мостиська 5, Пов. Союз Кружків Р. Ш. Жидачів 100, кооп. „Самопоміч" Раделичі 6, Дрогобича 2, Чмалюк Кирило Болехів 21, Маковяк Богдан Борислав 5, д-р С. Шмігальський Горлиці 6, Костецький Володимир Станиславів 5, Бачинський Роман Кішентина 6, Кольбушова 4, Костюк Юрко Руда Пабяніцька 6, Лодзі 5, Бассараба І. Торонь 3, Маковецький Петро Суха 10, кооп. „Єдність" Лешатів 6, Сокаля 10, кооп. „Єдність" Копиїки 6, Збаража 10.90, кооп. „Сила" Конюшків 6, Бродів 5, чит. „Просвіта" Суходіл 6, Бібрка (чайний вечір) 3.04, гр.-кат. віддаленський уряд декабальний Попівка 14, кооп. „Згода" Стара Рожа 6, Самбора 5. (Продовження буде)

Врочисте засідання сойму.

ВАРШАВА, ПАТ. Маршал Маковський скликав пленарне засідання сойму на день 10. лютого ц. р. (пятниця), год. 11. ранку. Комунікат, що його розіслали послам, сповіщає м. і., що засідання у дні 10. ц. м., тобто у 20-ті роковини відкриття законодатного сойму начальником держави Йосифом Пілсудським,носитиме врочистий характер і буде на ньому присутній президент Польщі та польський маршал.

—о—

Нема леґіону в Карпатській Україн'.

КУП. Командант чеського війська в Карпатській Україні заявив, що на території Карпатської України нема ніякого леґіону, що загрожував би сусіднім державам. Навіть Карпатська Січ не є організацією, що мала би якінебудь аґресивні наміри супроти сусідів. Її завдання — внутрішна охорона держави.

—о—

Японські полеміки проти великодержав.

Токіо. В японських політичних колах впевняють, що токійське міністерство закорд. справ вишле небавком відповідь на ноти Франції, В. Британії та Злучених Держав у справі проблеми „відкритих дверей" у Китаю. В цій ноті японський уряд має підтвердити конечність увести новий лад у Китаю і заявити, що не думає обмежувати прав інших великодержав у Китаю, проте стверджує, що вони всетаки мусять у дечому поступитись в інтересі забезпечення національної оборони та господарської самоуправи Китаю. В цій ноті японський уряд відкине французько - британсько - американське обвинувачення, наче б Японія знасилувала міжнародні договори і пригадає, що його акція в Китаю спричинила конечність боронитись перед провокаціями Куомінтану.

ВБИЛИ ЯПОНОФІЛЬСЬКОГО КИТАЙЦЯ.

ШАНГАЙ. Невідомі справці вбили вчора в Шангаю револьверовими вистрілами редактора часопису „Шумао" Хіенгва, що одночасно виконував у штабі японської армії цензорські обовязки китайської преси.

З палестинського революційного кітла.

Єрусалим. Останньої ночі дійшло в Палестині до низки нових подій. На дорогах Яффа-Єрусалим і Наблюс-Єрусалим острілювано британські стежі у хвилині, коли військо й поліція вмашерували до арабського села Квабутуя в окрузі Самарії. Виявзався бій, в якому згинуло двох арабів. У часі трусу в селі Сгуеба арештовано 20 осіб. Урядово повідомляють, що палестинську прикордонну стійку острілювали минулої ночі з сирійської території, причому згинув один жидівський допоміжний поліцай.

—о—

Кінець червоної Еспанії.

АЗАНЯ СКЛАДАЄ УРЯД ПРЕЗИДЕНТА.

Всупереч становищу премієра Неґріна, мін. зак. справ Дель Вайо, мін. фінансів та віцеміністр війни решта членів барсельонського уряду заявилася за припиненням війни хочби це мало навіть статися коштом капітуляції. Імовірність такого становища підтверджує факт, що президент еспанської республіки Азаня, який минулої ночі перейшов французьку границю, має зріхати до Парижа. Це означає, що він рішився скласти уряд президента еспанської республіки.

ЧЕРВОНА ДИРЕКТОРІЯ?

Ген. Міяха, командант оборони Мадриду, що крім цього має у своїх руках військову і цивільну владу на просторі, що досі залишився ще під владою червоних, має — як ходять чутки — намір створити на місце барсельонського уряду, який фактично вже не існує, директорію республіканської оборони, що продовжувала би боротьбу. Головою тієї директорії став би сам ген. Міяха.

ДО ФРАНЦУЗЬКОГО КОРДОНУ.

Військо ген. Франка наблизилося до кордонів Франції. Останки червоної армії не пробують вже навіть боронити своїх позицій і без найменшого спротиву відступають до французького кордону. В понеділок почалася евакуація одного з останніх більших міст на території, що її займають червоні, Піґуердо. Це місто червоні віддадуть мабуть без бою.

КЛОПІТ ФРАНЦІЇ З УТІКАЧАМИ.

Французька влада підкреслює дуже сильно своє невтральне становище супроти подій в Еспанії, заявляючи, що стосує якнайдокладніше приписи міжнародного права, які кажуть, що чужі вояки, які переходять на територію іншої держави, перестають бути вояками і внаслідок самого факту, що перейшли кордон, перестають бути учасниками війни.

Французька влада приготовила концентраційний табор для вояків червоної армії на 140 тисяч осіб. У французьких політичних колах є переконання, що число еспанських червоних вояків, інтернованих у Франції, не перейде 140 тисяч, бо багато тих вояків, перейшовши границю заявляють, що хочуть вернутися до національної Еспанії. Це головно ті вояки, що їх червоний уряд змобілізував в околиці Лєріди і на просторах, які від кількох місяців заняла національна армія.

Голяндія не дозволить на перемарш чужих військ.

ГАГА. Міністер закордонних справ Патіїн заявив, що Голяндія в ніякому разі не дозволить на евентуальний перемарш чужих військ через свою територію на основі 16 арт. пакту Ліґи Народів, бо такий перемарш міг би спричинити, що Голяндія сталася б театром воєнних дій.

Протокол у справі сезонової еміґрації до Німеччини.

ВАРШАВА. Дня 3. лютого підписано в міністерстві праці в Берліні польсько-німецький протокол, що відноситься до сезонової еміґрації з Польщі до Німеччини.

Рекорд висоти.

БЕРЛІН, ПАТ. Одномісцевий німецький літак „Зібель 202", що його пільотував Гумль, осягнув минулої суботи в Галле, рекорд лету на висоту. Він піднявся на 7.043 м., в цей спосіб бючи дотеперішній рекорд на 200 м.

—о—

Присилайте передплату!

Зі сойму.

НАРАДИ НАД БУДЖЕТОМ МІНІСТЕРСТВА СКАРБУ.

В понеділок буджетова комісія сойму ра... ла над буджетом міністерства скарбу. Буджет м... ністерства скарбу реферував посол Скороп... В дискусії посли підкреслювали необхідн... поправити відношення скарбових урядів до гр... мадян-податників. Тернопільський посол ... **борський** домагався, щоб створити в Терн... Скарбову Палату, мотивуючи це домагання ... що львівська Скарбова Палата, до компетенц... якої належить Тернопіль, має за великий ...

Від УПР забирав у цій дискусії слово по... **З. Пеленський**, який торкнувся справи від... ження села, що повинно бути сперте на з... вих підставах. Село хоче здорового дешев... чинцевого кредиту. Далі пос. Пеленський го... рив про те, що коли український селянин роб... зусилля, щоб видобутися з важкого полож... і коли розвиває кооперативну діяльність, то ... які польські чинники підносять крик, що це ... гроза для польської державної рації. Вкінці п... Пеленський виступив проти кольонізації сх... земель та проти походу польських купців і ре... сників з заходу на східні землі, де вони відбир... ють хліб не тільки українським, але й польсь... купцям і ремісникам, що живуть на тих зем...

„Домагаємося — говорив пос. Пеленськ... — нічого іншого, тільки того, щоб точно ... нувано закони, які обовязують у польській ... жаві. **Хочемо жити і живемо власними сил... і будемо жити, бо нема такої сили, що нас ... ла би зломити".**

Рідна Школа має поверх 105.000 чл... Подбаймо, щоб це число збільшилося в 19... р. вдвоє — Зголошуйтесь і вплачуйте ... ські вкладки до приналежних Кружків РШ, а ... їх нема, то просто до Головної Управи РШ ... Львові, вул. Сикстуська 46, тепер Обор... Львова ч. 12.

З новин нашої церковної музи...

Михайло Гайворонський: „СЛУЖБА БОЖ...

Наш відомий композитор Михайло Гай... ронський, що живе тепер в Америці, ... останніми роками оживлену діяльність, ... в жовківській друкарні оо. Василіян свої ... ші твори в новому оформленні та цілу ... вих цінних композицій інструментальних і ... кальних. Із тих останніх на особливу увагу ... говує „Служба Божа Б-дур" на мішаний ... (ст. 56, 4°), присвячена старанному й добре ... служеному на українських землях Васил... ському Чинові.

У цьому величному творі, складен... останніх 12 літ, автор старався „д... свого оптимізму" та „зобразити весняну ... нашої землі і віру в краще її будуче". ... пісні та ектенії при всій своїй різноро... видержані в одному стилі та опіні ... шої традиційної церковної музики; не ... тільки в мотивіці, але і в самому укладі ... тенор часто веде головну мельодію). ... мах і їх переведенні „Служба Божа" Гай... ського дає щось зовсім нове і свіже ... надбання для української церковної ... Зразкова, притім легка гармонізація ... за зайвою хроматикою та вповні ... до спокійного, торжественного тону ... пісень; ведення голосів мельодичне ... скалі (діяпазон) доспособлене до ... обему хорових голосів — усе те робить ... бу Божу" Гайворонського приступною ... гідною для вжитку хорів не тільки міськ... й сільських та шкільних.

У нашій хоровій практиці вкоренився ... декуди погляд, будьто би тільки ... пліковані твори, наїжені гармонічними ... совими трудношами годилися до ... кращими міськими хорами. Тимчасом ... мистецькі ефекти можна осягнути і ... легкого укладу — коби лиш вони стояли ... повідному артистичному рівні. І саме ... Божій" Гайворонського є щось таке, ... називають „Шенгайт дер Шліхтгайт" — ... у простоті; добути цю красу добрим ... ням — це вдячне завдання, гідне ... кращого хору.

Вкінці годиться завважити, ... „Служби Божої" взагалі дуже ... новому папері і зверхньою формою ... дуже корисно.

Фізвест Кал...

Сторінка без політики.

Славянські лови та народня вдача.

(Докінчення.)

Вернімось до ловів на вовків.

Як тільки вовче лігво зовсім певно вислідять, пан посилає запрошення до своїх сусідів, щоб зібралися на означений день із своїми собаками. Напередодні або вдосвіта гості прибувають. Підчас останньої ночі лісничі-завивальники впевняються, чи вовки не повтікали. Часто їх цілими тижнями годували стервом здохлої худоби, щоб їх затримати. Приготовляється великий сніданок, капуста кипить у казанах, з ковбасами, салом і ріжними родами мясива. Ця страва мусить бути доконче на ловах; називають її „гільтайським бігосом“. В восьмій годині накривають величезні столи, [illegible]ють горілку, мед, пиво, портер і вино.

В тих днях великий пан здається забуває, що його шляхетство датується від Пястів або від першого Ягайлона і розмовляє як брат із шляхтичем нобілітованим за королів із вибору; князь, що походить із панівної родини, стискає руку графові або баронові, яких титули куплені в Німеччині. Навіть селян закликають до стола, щоб вихилити чарку і дістати тарілку повну мяса; а коли завивальники повернуться з добрими новинами, то їх угощають, трактують як приятелів. Потім, як уже напакують шлунок і обллють мясива ріжними трунками, наступає відїзд; мисливі сідають на брички, інші йдуть пішки. Молоді хлопці, позбирані з сусідніх сел, ідуть з великими палицями в руках, підбігаючи і підскакуючи. Псарі йдуть перед і за собаками, що найчастіше посчіплювані по два. Гармидер справді пекельний. Ловці розмовляють, діти кричать, псарі своїми батогами утовкують завзяття собак. Прийшовши на місце, де перебувають вовки, всі затримуються, щоб привести трохи до порядку цей розгардіяш.

Підчас сніданку старший лісничий, справжній провідник ловів, позакладав сітки довкола лігва або щонайменше в головних проходах. Стратегія лісничих назагал неохибна, бо вони вміють вислідити напрочуд добре стежку, кудою ходить звірина. Вони дбають про те, щоб не поставити мисливих під вітер. Перед кожною сіткою старший лісничий ставить двох кремезних чоловіків, узброєних у грубі дрючки, які ховаються за деревами. Він визначує становище всіх мисливих, тридцять до пятьдесять кроків один від одного, залежно від їх числа і місця, яке мають покрити. Якщо ліс огороджений, замість розміщувати їх на головних проходах і в прогалинах між сітками, він уставляє їх лінією, перетинаючи ліс надвоє. Молоді хлопці, що мають робити нагінку, знаходяться на місці, звідки треба буде пустити собак, можливо якнайближче. Тоді, ніби якийсь генерал, що перебігає лінію битви перед початком акції, головний лісничий переходить усі становища, поручаючи всім і кожному мисливому зокрема — порядок, спокій і чуйність.

Упевнившись, що все приготоване, він стає, [illegible] волі псарів і собак пускають. Ледве їх повідчіплюють, як вони вже скачуть з радости, кидаються бігти швидкі як вихор і зникають у гущині. Псарі трублять у ріг, щоб дати знати, що лови почалися. Мисливі, вилявивши очі, наставивши вуха в бік вітру, з пальцем на курку рушниці, стоять непорушно. Якусь хвилину панує мовчанка, хоч маком сій. Нараз гавкає собака, потім друга, і небавком уся гурма собак знімає страшний галас. Луна у лісі повторює ту музику, з якою мішаються крики псарників і свист батогів. Тимчасом на перше гавкання собак хлопчиська починають нагінку кричучи з усіх сил і бючи об дерева своїми дрючками. Перелякані вовки розбігаються і утікають. Стрілянина починається на всіх пунктах і ті, що їх не досягло оливо, потрапляють у сіті. Тоді роги трублять славне „ура“ смерти [illegible] і перемоги мисливців.

Коли різня скінчилася, кожен оповідає ще свої подвиги; росказують тисячі оповідань, одне неймовірніше від другого. Пізніше починається бенкет, бо поляки кінчать оттак усі свої лови бенкетом. Закуски розкладають на [illegible]. Келих кружляє з руки до руки. Запалюються всі люльки; панує рівність і в цій хвилині нема більше ні панів, ні селян. Але майже [illegible] великі лови не обходяться без випадку. Поляки не досить остерігаються перед нещасливими випадками; порядок і точність не є їхньою чеснотою.

Заки будемо говорити про лови у росіян, річ необхідна сказати декілька слів про їх спосіб виховувати собак. Як тільки ці звірята мають два або три місяці, їм дають їсти у довгому кориті. Псарники з великими батогами стають на обох кінцях корита; вони кричать: „бери його“ і собаки кидаються на їство. Навпаки, коли псарники кричать: „назад“, бючи батогом по ніздрях, вони відступають. Ця наука, часто повторювана, дисциплінує чудесно собак. Їх вправляють, щоб розуміли індивідуальний наказ; і коли кличучи їх по імені дати двом ріжним собакам протилежні накази, вони їх виконують, кожний зокрема, з дивною второпністю й слухняністю.

У Росії вживають того самого способу, щоб викрити леговище вовків; а що лови в лісах також майже такі самі, ми будемо говорити про лови з хортами і гончаками. У відкритих околицях вовки ховаються в болотах, між очеретами, і в хмизняках. Як тільки вислідять їх лігва, російські пани збираються як і польські пани, але дрібної шляхти майже не допускають. Щодо селян, то вони дістають накази та їх виконують.

У день ловів пани і псарники їдуть на місце умовленої зустрічі. Собаки, не посчіплювані, біжать за конем псарника. Хорти, таксамо без смика, тримаються хвоста коней, які їм показано. Опинившись близько болота, у віддалі двох або трьох тисяч кроків, мисливі, маючи двох або трьох хортів, уставляються так, щоб оточити болото і коли ланцюг цілком завершений, псарники кидаються з гончаками вперед. Коли вовк, змушений вилізти з болота, летить на ланцюг їздців, псарники кричать: „назад“ і вся ця гурма запінених собак зупиняється по повертається слухняно до болота, щоб гнати знов іншого вовка. Тимчасом їздець, що знаходиться поставлений на тому місці, кудою перебіг вовк-утікач, кличе по імені одного або двох із своїх хортів і гукає на них: Бери його! Хорти кидаються, і він сам летить за ними навзаводи. Якщо один із цих собак переслідує вовка мляво, мисливий кричить до нього: „Назад!“ а до хорта, що залишається: „Бери його!“ і обидва слухають. Коли вовка затримають хорти, хапаючи його звичайно за вуха або стегна, мисливий в одну мить зіскакує з коня, хапає вовка за хвіст і вбиває його з одного маху ударом кинджала. Лови росіян не такі жваві, як лови поляків, але й менш галасливі; панує на них більший порядок.

Козаки полюють на вовка з гончаками і хортами; автім, вони волять іти на лови без собак. Їздці, озброєні у списи, або тільки канчуки плетені із шкури, їдуть у степ. Пани й селяни всуміш; найстарший віком або найбільш досвідчений командує всіми. Вони на степу розгортаються в лінію. Перший, що побачить вовка, дає знак застромлюючи шапку на кінець списа або канчука. Зразу всі мисливі розділяються на дві рівні ватаги і описують півмісяць управо і вліво. Таким маневром вовк знаходиться замкнений у колі. Тоді один з мисливих відривається і переслідує втікача; їздець, що знаходиться напроти вовка, кидається у свою чергу, щоб відкинути його у коло, і перший займає назад своє місце. Коли вовкові вдається вийти з облоги, мисливі маневром, у якому вони дуже вправні, утворюють скоро друге коло, так що вовк, переслідуваний безупину, паде небавком знесилений від утоми. Тоді козаки кінчать його ударами списа, ударами канчука, або накладають йому на шию мотузок і проводять до сіл, де його душать собаки на втіху жінок і дітей. Часто пробивають його ударами списа підчас утечі.

Є й нічні лови, про які годиться дещо сказати. В порі, як вовки починають збиратися у громади, вибирають дуже місячну ніч. Двоє диких коней запрягають до великих саней, на які сідає до двацять мисливих узброєних у дубельтівки. Один чоловік, що сидить між ними, тримає в мішку молошне порося; по землі тягнеться сніп соломи, привязаний на мотузку. На відомих переходах примушують порося квичати. Вовки прибігають, обнюхують солому і атакують сані; приймають їх гуртовим стрілом. Ці лови убивчі для вовків, але й небезпечні для мисливих; бо, хай тільки коні сполошаться і сани перекинуться, вони пропали без ратунку. Вовки такі сміливі, що чіпляються саней, щоб кинутися на мисливих. Тимто ловці дбають про те, щоб забезпечити боки саней добре вигостреними косами. Коли на другий день будемо переходити тим самим місцем ловів, то побачимо всюди сліди крови та ями, що їх повигребували вовки в землі, бо заки кинуться на чоловіка, вони качаються по снігу і дряпають його підстрибуючи. І тільки з блискотючими очима, з роззявленим і запіненим від сказу ротом вони кидаються на сані. Взимі згадані ями служать до їх вислідження, але нічні лови однакові у всякій порі року.

По цих дуже неповних нарисах спробуймо показати ті звязки, які істнують між характером цих народів та їхніми ловецькими звичаями. Лови у поляків трохи безладні. Якщо вони й піддаються дисципліні, то це тільки на один момент; по хвилині вони знов приймають свою звичку. На ловах, як на війні, вони показують себе такими, якими вони є в дійсности, із своїм нахилом до демократії, до рівности й самовідданости. Росіяни, звикли від колиски до суворого ладу, до цілком військового підданства, знають тільки дві речі на ловах: наказувати і слухати. Щодо козаків, то вони вміють завжди задовольнятися своїми засобами. На ловах вони не вживають ні собак, ні пасток; таксамо, як на війні, вони нехтують дисципліною і покладаються тільки на себе самих і на своїх коней.

Нема ніякого перебільшення в цих порівняннях і думаемо, що на все треба звертати увагу, коли хочемо вивчити вдачу народів“.

Переклав з французької мови Ів. Д

—o—

Гроші на розмову з Марсом.

Один із членів французької Академії Наук поставив внесок, щоб частину багатих фундацій записаних на Академію, яких не можна практично використати, покищо передати для державного скарбу. Є нпр. заповіт фондації Ґузмана, щоб виплатити 100.000 франків першій особі, яка зможе дістати зрозумілу відповідь з якоїсь планети. Відсотки, що наростають від довгих років на такому фонді, лежать без пожитку і деякі вчені радять їх використати на цілі ближчі нашій планеті — Землі.

—o—

ГУМОР.

КУПЕЦЬКИЙ СТИЛЬ.

— Чи можу дістати том оповідань Васильченка?

— Васильченка не маємо покищо на складі, але можемо вам поручити Коцюбинського. Ручимо, що він багато кращий і ви не будете ніколи вживати іншого товару.

ДОВШИЙ ВІК.

Жінка читає часопис:

„Статистика стверджує, що тепер люди живуть пересічно на чотири роки довше, ніж раніше“.

Чоловік утішений:

„Яке щастя! То тепер ти будеш мати вже час попришивати мені ґудзики до сорочок“.

БОЖЕВІЛЬНИЙ.

Фридрих Великий відвідавши раз Бреслав оглянув тамошній дім для божевільних. Директор обводив короля по ріжних салях, займаючи перше місце; за ним ішов король, потім адютант. Перед одними вузькими сходами спитав король: „Скажіть, будь ласка, як ви ведете сюди хворих таким вузьким проходом?“

— Зовсім просто, Ваша Величносте, провідник веде, в середині йде божевільний, а на кінці вартовий“. Король усміхнувся: „Коли так, то будь ласка заміняйтесь зі мною за місце.

ПРИЧИНА.

— Як це може бути? Що ви вигадуєте, що Липський пробував застрілитись з любови. Ви-ж самі мені сказали, що він закоханий і що його вибрана теж його кохає!

— Ви нічого не розумієте. Я говорив про наречену. А він стоілявся для зовсім іншої.

25-ліття смерти Павла Деруледа.

З початком лютого цього року французькі національні організації обходять 25-ліття смерти славного національного трибуна Павла Деруледа, прозваного „патріотом", якого вважають основником сучасного французького націоналізму. Деруледа був великим прихильником визволення України і присвятив їй декілька поетичних творів, з яких найцікавішим є віршована драма на 5 дій „Гетьман" яку виставляли в Парижі з великим успіхом аж до кінця минулого століття. Ця драма, якої темою є боротьба України за незалежність — відзначається дійсно великими артистичними якостями: вона появилася в десятках виданнях, не числячи повних видань творів Деруледа.

—о—

Просфора у Львові

КРУЖКА РШ НА ГАЛИЦЬКІМ ПЕРЕДМІСТІ.

Кружок РШ ім. Т. Шевченка на Галицькім передмісті Львова уладив минулої неділі спільну просфору для своїх членів у домівці чит. „Просвіти" при вул. Супінського 23. В гарно прибраній салі зібралося поверх 100 осіб, здебільша члени тамошнього кружка. Просфору посвятив **о. канцлер Ґалянт**, який теж виголосив відповідну святочну промову. Як господар просфори привитала присутніх заступниця голови п-і Грещакова, яка виголосила настроєву й бадьору промову, що її присутні прийняли щирими оплесками. Відтак промовляв ще управитель хлопячої народньої школи п. **А. Домбровський**, який передав привіт зібраним від важко хорого голови кружка о. ректора Малиновського. Безпосередньо після промови дир Домбровського до о. ректора Малиновського, який мешкає в Акад. Домі, пішла окрема делегація від учасників просфори, щоб зложити улюбленому голові кружка привіт та побажання швидкого повороту до здоровля. У міжчасі на салі зявився **Преосв. Будка**, якого присутні повитали з правдивою радістю. З черги промовляли ще: ред. **Р. Сливка** про здоровий національний оптимізм і потребу збільшення праці, п. **Ігнат**, як делегат Сокола II., п. **Томків**, як представник тамошньої чит. „Просвіти" та ред. **М. Таранько** від дільницевої Народньої Организації.

На закінчення виголосив справді глибоку змістом та повчальну промову **Преосв. Никита**.

Це незвичайно симпатичне свято, що відбувалося у наскрізь родинному настрою, закінчилося відспіванням національного гимну.

Найбадьорішим акордом просфори була **радісна вістка, що Митрополит Шептицький жертвував на будову церкви в Галицькій дільниці (в околиці Персенківки) площу.** В найближчому часі представники комітету, інжинір й представники консисторії виберуть відповідне місце під будову такого потрібного в тій дільниці Храму Божого. Громадяни галицької дільниці вибрали вже окремий комітет церкви, який почав уже свої праці.

НОВИНКИ

8 Лютий

СЕРЕДА

Ст. ст. 26. січня 1939.
Ксенофонта прп.
Лит. Івана з Мати.
Сонце: схід — 6.40, захід — —16.28.
Місяць: схід — 22.59, захід — —9.01.

Завтра: 9. лютого. Четвер.
Ст. ст. 27. січня 1939.
†Перен. мощей Івана З.
Лит. Апольонії д. м.
Сонце: схід — 6.18, захід — 16.5.
Місяць: схід — 0.06, захід — 3.39.

—о—

— **Конфіската „Діла"**. Вчорашне (27.) число „Діла" відпало конфіскаті за вісім слів у статті „Ліквідація внутрішнього спору УНДО". По конфіскаті ми видали другий наклад.

— **Космео** — Львів, Миколая 7, фахово порадить Вам Пані, як раціонально плекати вроду.
2933 17—20

— Відчит п. з. „Італійські обрії" виголосить п. М. Терчанович д-р Політичних Наук на сходинах Кружка ім. Ганни Барвінок при вул. Мохнацького 12, в середу 8. II. в год. 6-ій попол.
391 2—2

— **Концертове бюро М. Тірка** уладжує в лютому два концерти з участю артистів світової слави. 17. ц. м. виступить скрипак Однопосов. В середу 22. ц. м. гратиме піяніст Ігнатій Фрідман. Ближчі подробиці принесуть афіші.

— **Просфора Вулецького передмістя.** В неділю 12. лютого в год. 5. пополудні відбудеться просфора Комітету будови церкви св. Івана Богослова у Львові в салі Рем.-Пром. Бурси при вул. Бартосівни 3. Численна приявність львівського громадянства побажана. В програмі привіти, колядки і щедрівки.

— **Богослуження для Вулецького передмістя.** Почавши від неділі 12. II. будуть відбуватися в салі Реміснічої Бурси при вул. Бартосівни ч. 3. кожної неділі і свята в год. 10. рано Служби Божі за дозволом Митрополичого Ординаріяту (ч. 1071/Р. Д.).

— **Кара за мазепинку.** Повітове старо́ство в Самборі покарало Льва Кузева зі Ст. Самбора карою двох днів арешту зі заміною на три зол. гривни, за те, що він постійно носив на голові шапку „мазепинку". Покараний вніс відклик.

— **Кому це не подобалось?** У ночі з 28. на 29. січня ц. р. незнані люди зняли з будинку школи Рідної Школи в Березові Нижнім за Коломиєю напис: „Рідна Школа" і крім того вдерлися до шкільних саль та зняли зі стін, понищили і вкинули в ріку портрети: Т. Шевченка, І. Франка, О. Федьковича, В. Стефаника, кн. Ярослава Мудрого й образ „Базар".

— **До Самбора з Іновроцлава** забрив якийсь Теодор Червінський і — як подає польська преса — заложив ґалянтерійну крамницю в Самборі, при головній вулиці. Як бачимо, то виправа польських купців по золоте руно до Галичини зовсім не припинилася.

— **Помер проф. Хилінський.** У Львові помер в понеділок рано проф. старовинної історії у львівськім університеті д-р Константин Хилінський б. віцеміністр віроісповідань та освіти.

— **Смерть кольпортера під поїздом.** У львівській лічниці помер кольпортер „Руху" Дмитро Дідик, який вискакував біля ліску в Білогорщі з поїзду й попав під колеса поїзду, які Дідика потрощили. Важко раненого кольпортера знайшов уранці поліцист й відвіз його до лічниці, одначе всяка поміч була вже спізнена.

— **Напад на польського студента.** В ночі зі суботи на неділю вул. Третього Мая переходив студент львівської політехніки Витовт Голіч. На голові він мав студентську шапку. На розі вулиці Третього Мая та Єзуїтського Городу минули його три молоді мужчини, з яких один ударив Голіча якимсь твердим та гострим предметом. Голіч упав непритомний на хідник, колиж згодом прийшов до себе, нікого вже не було.

— **Обікрали Бернардинський костел.** Невідомі злодії обікрали костел ОО. Бернардинів у Львові. Вони мабуть сховались у костелі, заки його замкнено, а по крадежі втікли через вікно.

— **Ще про еротичну аферу.** Арештований перед кількома днями д-р Генрик Рапапорт вніс протест проти арештування, але той відклик відкинули і він сидить далі у вязниці. У вязниці сидять теж обі його спільниці. Слідство виявило, що посередництвом у тій своєрідній проституції займалася теж якась Ірина В., яка дівчата-знайомі з д-ром Рапапортом та його приятелем, передавала відтак на інші руки й черпала з цього користи.

— **Львівська хроніка.** До поготівля зголосився 45-літній коминяр Жигмонт Н., який викликав у поготівлі чимале заціквлення. Причиною того заціквлення був не коминярський одяг, але вилки, що стреміли в коминярській бороді. Як виявилося, коминяр посперечався зі своєю приятелькою і у вислі дістав вилками по бороді. Як далі ціла історія закінчилася, невідомо, бо коминяр не звертався за поліційною інтервенцією. — Під крамницю з лікарськими приладами Трепчинського при вул. Домініканській вкопалися злодії, одначе не могли нічого взяти, бо натрапили в підлозі на залізну плиту. — На вул. Павлинів напав на Ірину Янишин якийсь молодий чоловік і загрозивши їй ножем домагався грошей. Коли нападена пробувала боронитися, бандит приложив до горла ніж та другою рукою відчинив торбинку, з якої забрав кілька золотих. — До костела сс. Сакраменток закрався вночі якийсь 16літній хлопець. Сестри почули якийсь підозрілий шелест у костелі та знайшли згаданого хлопця під лавкою.

— **Самовбивство інжиніра в Чорткові.** В пятницю 3. ц. м. над ранком покінчив самовбивством (повішення) емер. інжинір Войцех

Що писало „Діло" 50 років тему.

Четвер, 7. лютого 18[illegible]

ВИСЛІД ВИБОРІВ.

„Послом до державної ради в окрузі Тер[illegible]піль—Збараж—Скалат вибраний нині гр. Юрій Бор[illegible]ковський 266 голосами проти 194 голосів, що впали на о. Січинського. Гр. Борковський дістав у Терн[illegible]полі 128 голосів, у Збаражі 59, у Скалаті 79, а о. Сі[illegible]чинський у Тернополі 76, у Збаражі 89 і в Скалаті [illegible] голосів.

З УКРАЇНСЬКИХ КОЛЬОНІЙ В АМЕРИЦІ.

„Вчора дійшло до нас 30-те число „Америки" [illegible] 10-го січня. З цим числом кінчиться третій рік вида[illegible]ництва „Америки". Редакція повідомляє, що видав[illegible]нича компанія закупила нову велику машину й „А[illegible]мерика" почне друкувати на цій машині вже [illegible] скорше. Далі редакція констатує, що число її п[illegible]редплатників в Америці все збільшується і збільшує [illegible] своїх читачів, щоб з усіх сторін нового краю при[illegible]лали дописи й повідомляли, що діється між [illegible]нами."

МИР БЕЗ ЗБРОЄННЯ НЕМОЖЛИВИЙ.

Рим, 7. лютого. Підчас дебати над адресом за[illegible]вив Кріспі, що теперішній мир без зброєння немож[illegible]ливий. Далі він сконстатував, що гостина ціса[illegible] Вільгельма була признанням Риму столицею Іта[illegible]

Пйотровський, який перед кількома роками приїхав до Чорткова зі Львова. Хоча Пйотров[illegible]ський мав гарну емеритуру, був задовжений [illegible] 4. ц. м. коморник мав оцінити вартість його [illegible]ти, щоб стягнути незаплачені податки.

— **Самогубства.** В неділю вечором кинувся [illegible] поїзд на лінії Стрий-Ходорів урядовець [illegible] обезпечальні Володислав Ментель; поїзд [illegible] йому голову. — 22-літній К. Хіровський з [illegible]мениці та 17-літня Я. Островська зі Станисла[illegible]ва замкнулися у готелі в Болшівцях, [illegible] денатурату та викликали пожежу в якій [illegible]піли смертельні попарення. З листу Хіровсь[illegible] виходить, що причиною самогубства була [illegible] невилічима недуга. — 17-літня ґімназистка з [illegible]ломиї, Дебора Ріхтер, кинулася під поїзд [illegible] розірвав її на куски.

— **Фабрика фальшивих грошей.** У дні 2[illegible] м. поліція викрила знаряддя до підроблю[illegible] 2, 5 і 10 золотівок у якогось В. Поповича [illegible] Олешицях, любачівського повіту. В часі [illegible] найдено також два фальсифікати 10-золотові [illegible] один 5-золотовий. Фальшівника арештували [illegible] відставили до розпорядимости окружного [illegible] у Львові. Прилади до фальшування [illegible] сконфісковано.

— **Убили цілу родину крамаря.** В Кальні [illegible]ля Сколього напали невідомі люди [illegible] крамницю Ротенберґа, який напасникам [illegible]стив тому, що вони заявили себе [illegible]. Убивники вбили спершу старого Ротенберґа, відтак його жінку, 27-літню дочку та [illegible]нього синка. Син пробував утекти з [illegible] одначе напасники допали його в крамниці і [illegible] убили. Всім жертвам поперерізували [illegible] горла, відтак усіх убитих уложили на [illegible] підпалили. По якомусь часі якийсь робітник [illegible] примітив, що з дому Ротенберґів [illegible]дим і заалярмував сусідів, одначе з [illegible] тягнули вже тільки звуглілих трупів.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": „СТО ДНІВ НАПОЛЕОНА"

Ця фільма зроблена на підставі [illegible] песи Мусолінія. Нема сумніву, що той, хто [illegible]ребляв її на фільму в Італії, мусів [illegible] ради або бодай цензурного благословення [illegible] самого диктатора. У фільмі знаходимо [illegible] левиного пазуря великого діяча — [illegible]шення, короткі слова наказів, [illegible] та захоплення. Дія фільми починається [illegible] гресу европейських держав, що радить [illegible] лею Наполеона запроторевого на Ельбу. [illegible] нами мигають постаті Метерніха, [illegible] лінґтона, царя Олександра, Талейрана [illegible] У коротких енергійних картинах [illegible] втеча Наполеона з Ельби з дружиною [illegible] вояків. Прегарні моменти походу на [illegible] і захоплива картина, коли Наполеон [illegible] ку старої гвардії проти урядового [illegible] дістав наказ стріляти. Слабше [illegible] половина фільми, що зображує [illegible]терльо. Нема в ній тих моментів, що [illegible] на прогрі Наполеона; не видко стрі[illegible] неврів Блюхера ні Велінґтона [illegible] мога частини Наполеонівських резерв [illegible] гарно виведений Наполеон над [illegible] повний пристрасного захоплення і [illegible]

Зі судової салі.

ВІДГОМІН ОСІННІХ ПОДІЙ ПЕРЕД СУДОМ.

Дня 25. вересня м. р. по одному з українських віч у Львові, звязаних зі справою Карпатської України, відбулася маніфестація українців у місті. Того дня придержано п. **Ярослава Марка Сенева**, студ. агрономії, під замітом, що він підносив оклики „Ганьба ляхам" і т. п., чим мав допуститися проступку зі ст. 18 (публичне виявлення нехіті чи пак легковаження Польської Держави), як також, що через ударення якогось прохожого в лице заколотив прилюдний спокій, чим допустився проступку зі ст. 28 закону про проступки. Львівське городське староство наказом до ч. К. 11771/38/39 покарало обвинуваченого **одномісячним безоглядним арештом.** Наслідком відклику відбулася дня 6. ц. м. в Окружному Суді розправа. По переслуханні свідків суд **звільнив обвинуваченого від вини і кари. Боронив м-р Мирон Бетун.**

† Посмертні згадки.

О. ІВАН ПІСЕЦЬКИЙ.

О. Іван Пісецький, гр.-кат. парох у Корневі, городенського повіту, визначний політичний і громадянський діяч, б. духовник У. Г. А., б. маршалок Повітової Ради, б. голова Повітової Національної Ради за часів З. У. Н. Р. у Городенці, довголітній член Повітового Народнього Комітету У. Н. Д. О., член повітових установ Городенщини, духовий батько і провідник села Корнева, принявши Найсвятіші Тайни, упокоївся в Бозі 4. лютого ц. р. в 69. році життя і 41. священства. Похорон відбудеться у вівторок 7. лютого в год. 8. рано в Корневі.

З Покійним сходить до могили один з дуже визначних діячів Городенщини, що побіч бл. п. д-ра Теофіля Окуневського, бл. п. о. Зенона Шуцевича, пароха в Тишківцях, бл. п. о. Альойзія Олесницького, пароха в Чортівці і бл. п. д-ра Івана Шпановського, б. лікаря в Городенці, був пробудником і духовим провідником повіту. О. Пісецький поклав дуже багато праці на всіх ділянках нашого життя, а будучи одним з кращих бесідників та дуже енергійною людиною, зумів віддати визначні прислуги в організуванні нашого життя на Покутті і тимсамим вложити немало цегол у храм відродження нашого народу.

Доля не жалувала Покійникові важких переживань у 1919 р., а потім у 1930 р., коли стратив сина Григорія. Одначе все те він переніс спокійно і до кінця свого життя трудився з притаманною собі енергією, працюючи дальше у всіх установах у Городенці та в Корневі, де вибудував величний Народній Дім.

Покійний залишив дружину та 7 дітей і брата, б. секретаря почт і телеграфів за часів З. У. Н. Р., та шваґра о. Пиндуса, пароха в Зеленій, пов. Грималів.

Вічна память заслуженому Громадянинові!

О. Тит Мишковський, д-р богословії, професор університету, декан гр.-кат. Богословської Академії у Львові, учений і діяч русофільського напрямку, людина винятково чесна й характерна, помер 4. ц. м. у Львові в 78. році життя. Похорон відбудеться у вівторок 7. ц. м. з церкви Успення Пресв. Богородиці на Личаківський цвинтар. Початок заупокійного богослуження в год. 9-ій рано. **В. Й. П.!**

Марія Крулнковська померла в неділю 5. лютого ц. р. по довгій недузі, принявши Найсв. Тайни, проживши 75 літ. Панахида відбудеться у вівторок 7. ц. м. в год. 17.30 в каплиці передпохоронного дому при вул. Кохановського 94. Похорон відбудеться 8. лютого в год. 15-ій з передпохоронного дому при вул. Кохановського 94 на Личаківський цвинтар. Поминальне Богослуження відправиться 9. лютого в год. 8. рано в церкві св. Юра. На ці обряди запрошує горем прибита родина.

—o—

Дописи.

СТРИЙ.

Просфора філії Союзу Українок. Стрийська філія Союзу Українок уладила 22. січня в салі Народнього Дому просфору для своїх членів. На це свято прибула делеґатка Головного Виділу у Львові п. М. Бассова, селянки-делеґатки кружків Союзу Українок із поблизьких сіл та відпоручники місцевих українських установ, разом понад 70 осіб. Місцевий парох о. І. Гаврилишин поблагословив просфору та промовив дуже тепло до приявних, підчеркуючи величезне значіння жінки в житті родиннім і суспільнім та її ролю у відродженні нації. Відтак засіли всі до спільного стола. Цілий вечір пройшов у милому, родинному настрою. Голова філії п. О. Бачинська витала щирими словами приявних, делеґатка централі п. М. Бассова передала привіт від Головного Виділу зі Львова, п. С. Федюшкова підчеркнула у своїй гарно опрацьованій промові велике історичне значіння дати 22. січня для українського народу, вкінці п. Н. Васильчишин-Микіткова подала вияснення в справі неприємних подій, які закаламутили працю у стрийській філії Союзу Українок та поставила внесення, щоб зібрані зложили на руки делеґатки п. М. Бассової привіт централі, зокрема голові п. М. Рудницькій, що приявні приняли оплесками. Отсі промови були переплітані колядками та піснями, що їх співала дружно вся саля, співом та грою на бандурі бандуриста п. Кливчуцького і прегарними деклямаціями, що їх виголосили з великим чуттям дві панночки. Просфора протягнулася до пізного вечора та скінчилося відспіванням національного гимну. **Гість.**

КРЕМЯНЕЦЬ.

Заборона крутянської академії. Кремянецьке старостwо заборонило Українському Добродійному Т-ву урядити в Кремянці 29. січня академію в XXI. роковини геройського чину під Крутами без подання якихбудь мотивів. До цього року святкування українськими організаціями в Кремянці роковин бою під Крутами не зустрічало ніяких перешкод і щороку відбувалося.

Панахида по крутянських героях. 29. січня при великому здвизі народу в Чеснохрестній церкві м. Кремянця урочисто відправлено панахиду по юнаках, що своє життя в 1918 р. за волю України поклали під Крутами.

Матуральні іспити у Кремянці. Від 23. до 30. січня відбувались у кремянецькій самоврядній гімназії матуральні іспити. До іспитів стануло 5 осіб, з них 3 українки, 1 жидівка й 1 поляк. Дістали матуральні свідоцтва 4, а саме: Віта Баранівна, Людмила Головачівна, Галина Козубська і Тадеуш Шнайдер.

Розвязали Т-во приятелів української гімназії у Кремянці. Кремянецьке старостwо 31. січня розвязало Т-во приятелів української гімназії у Кремянці, мотивуючи тим, що в моментом закриття гімназії нема потреби в існуванні Т-ва, що допомагало учням тої гімназії. Тимчасом Т-во не хотіло змінити свій статут так, щоб можна було помагати учням з кремянецького повіту, які після закриття української гімназії у Кремянці змушені вступати до шкіл поза межами повіту і тому дуже потребують допомоги.

Арештування у Кремянці. З наказу прокураторської влади поліція заарештувала у Кремянці: Андрія Хлоупека, Володимира Мівчука, вродівкова Йова Свакальського, кермавича районової кооперативи у Вишневці Івана Харчука, учителя Шиманського і студента політехніки Юрія Козубського, підозріваючи їх у приналежності до ОУН. Дня 1. лютого всіх їх перевели до кремянецької вязниці.

Все це нема української преси! Вже минуло півтора місяця, як перестали зовсім приходити до Кремянця і на повіт українські газети. Не дістають їх передплатники, не мають їх і газетні кіоски. Навіть та українська преса, що видається на Волині, до Кремянця не доходить: з Луцька не приходить газета „Волинське Слово" і місячник „Шлях", а Рівного дитячий часопис „Сонечко", що його так мило ще вчора шкільна влада поручала читати дітям по школах замість „Давіночка" і „Світа Дитини". До цієї пори ніхто не може волинякам вияснити причини раптового зникнення у Кремянеччині та в інших повітах Волині — української преси. 52. арт. пресового закону каже, що запити друк на пошті можна лише на підставі постанови суду, але ніякої такої постанови не було.

Дивна інтерпретація нового пресового закону. Кремянецьке старостwо наказало друкарням додавати паралельний польський текст на всіх друках у непольській мові, в тому числі і на призначених для домового або товариського вжитку, як оголошення, оповістки, запрошення на різні імпрези, театральні програми, клепсидри і т. д. В противному разі друкарням заборонено такі друки видавати з друкарні.

—o—

Спорт.

РЕЧИНЦІ ГАКІВКОВИХ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ.

7. II. АЗС — Україна.
8. II. Україна — Лехія.
9. II. Погонь — Україна.
10. II. Чорні II. — Україна.

КОМУНІКАТ ФІЛІЇ К. Л. К.

Виділ Філії К. Л. К. у Львові повідомляє, що в четвер 9. ц. м. в год. 18.30 м-р Степан Рожанковський виголосить в домівці клюбу при вул. Краківській ч. 15 І. пов. реферат на тему: „Школа рівнобіжних дощок та високогірська лещетарська туристика". — Приявність членів обовязкова.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ ФІЛІЇ КЛК ЛЬВІВ ЗА ВІДЗНАКУ СПРАВНОСТИ.

В бігу мужчин на 12 км. (поверх 18 літ) стартувало 22 змагунів, скінчило біг 20, відзнак здобуло 1. 1) Пелюшак В. — 1,02,14 год.; 2) Сліпко В. — 1,04,45; 3) Крупка О. — 1,07,35; 4) Гаврилюк Р. — 1,08,02; 5) інж. Сенчина Р. — 1,09,22; 6) Рогова Р. — 1,10,08.

У бігу молодиків від 16—18 літ на 8 км. стартувало 5 змагунів. 1) Ігор — 54,35 хв.; 2) Кокі — 55,55; 3) Гриць — 1,02,16.

У бігу хлопців до 16 літ на 4 км. стартувало двох змагунів. Їх часи такі: Пипа Григорій 34,35 хв.; 2) Іванець Микита — 39,30.

Біг жінок не відбувся, бо... не було кому стартувати!

Суддювала комісія у складі: інж. Рак, м-р Кушнірівна і п. Ю. Ситницький. Умовини не надзвичайні — сніг середній.

МИНУЛОРІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ В ЦИФРАХ.

(Окрушки зі заг. зборів).

У доповненні до вчорашнього звідомлення зі заг. зборів, подаємо ще ось такі цікавіші подробиці:

Секція копаного мяча: І. дружина України відбула в мин. році 32 змагань (9 товариських), з того виграла 22 (8 товариських), 1 зремісувала і 9 програла (1 тов.). Відношення до воріт було 121:51. Найбільше воріт здобув Своцепь II., бо аж 40. Друга дружина відбула 21 стрічі: 14 виграла, 1 зремісувала та 6 програла з відношенням воріт 81:47. Найбільше воріт здобув Кицків. III. дружина відбула 3 змагання за мистецтво Б-класи. Юніори мали 18 стрічі, з того 11 виграних (8 без страти воріт) 3 змагання нерішених і 4 програні з відношенням воріт 71:20. „Королем" стрільців був Зубак, який здобув теж свого роду рекорд, бо грав у всіх 4-ох дружинах. Активних членів секції було 38. Секцією керував дир. Е. Гучман.

Боксерська секція: Змагуни мали індивідуальне 176 стріч, з того 101 виграних, 61 програних і 14 нерішених. Найбільше стріч мав Опуцлик, який брав участь у змаганнях 20 разів. Друге місце щодо скількости змагань займає Помірко (17 змагань). Найменше стріч мав Бойко та Гайк по 3 і Лейбик — 4. Індивідуальне мистецтво напалів здобув мин. року Помірко. Опуцлик та Левкович здобули віцемистецтво. Мистецтво сеніорів здобув Білий.

Наколесницька секція: Секція має 35 членів, з того 10 ліценціованих і 14 із переґоновими ровірами. Ліценціовані змагуни стартували 10 разів, виграли 16 разів, раз зайняли друге місце, раз 7-е і раз 13-е. Юніори стартували 8 разів і зайняли тричі перші місця, тричі другі і двічі четверті. Найчастіше стартував Стефанишин, бо 14 разів. Він теж переїхав рекордову скількість кільометрів 1525. З молодших найбільше стартів мав Левкович — 6.

Секція гаківкова не мала змоги в мин. році виявити більшої діяльности, бо гаківковий сезон був дуже короткий і з приводу відлиги передчасно закінчився.

Із внесків слід підкреслити, що збори ухвалили на внесок дир. Гучмана подяку для Народньої Лічниці та її представникам д-ра Калитовського. Одночасно збори висловили подяку для української преси, зокрема всім 3 щоденникам.

Нові книжки й журнали.

СЕКТАНТИ. Зладив о. Ст. Демко. Друге видання. Католицькі читання, ч. 10-11. Жовква 1939. Стор. 24, 16°.

НА ВЛАСНИХ СИЛАХ. Звідомлення Головної Управи Рідної Школи про працю і стан Товариства „Рідна Школа" за час від 1. вересня 1937 до 31. серпня 1938. Львів 1939. Стор. 196, форм. мал. 8°.

ДУШПАСТИРСЬКИЙ КАЛЕНДАР НА 1939 Р[ІК] III. річник. Зладив о. П. Кисіль ЧСВВ. Накладом і [...] ком оо. Василіян у Жовкві. Стор. 150, 16°

—о—

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.

Вівторок 7. II. год. 7.30 веч. „Іван".

Середа 8. II. год. 7.30 веч. „Пані Презесова".

Четвер 9. II. год. 7.30 веч. „День без брехні".

Пятниця 10. II. год. 7.30 веч. „Це більше ніж любов" — премієра.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок 7, середа 8, четвер 9. і пятниця 10. II. театр нечинний.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЛЬВІВ-ЛИЧАКІВ:

7. II. Гетьман Полуботок.

Білети на пополудневу виставу у Львові в Союзному Базарі.

Український Театр ім. І. Котляревського:

СТАНИСЛАВІВ:

7. II. Найвірніший чоловік.
8. II. Цариця Груазі.
9. II. ? ? ?
10. II. Кирка з Льоляю.
11. II. Зоря над Почаєвом.

Дня 11. II гратиме театр у Ямниці і Черніїві.

Український театр Йосифа Стадника (сеніора).

БУСЬК:

7. II. Сісі (2. раз).
8. II. Хам.
9. II. Казка старого млина.

Потім театр їде до Глиняи.

КІНА.

АМПІР: „Жінка лялька" в Люізою Райнер.
АПОЛЬО: „100 днів Наполеона".
АТЛЯНТИК: „Брехня Христини".
БАЛТИК: „Еспанський метелик".
ВАНДА: „Буревій", „Двобій жінок".
ҐРАЖИНА: „Циганські романси".
ЕВРОПА: „Конфлікт".
КАСІНО: Норма Шірер як „Марія Антонетта".
КОПЕРНИК: „Алярм" і кольорова гротеска „Концерт у джунглі".
МАРУСЕНЬКА: „Нельчине серце".
МЕТРО: „Десятьох із Павяка".
МІРАЖ: „Гегеина".
МУЗА: „Пригоди Тома Соєра".
ПАКС: „Олімпіяда".
ПАЛЯС: „Люди за мряхою".
РАЙ: „Професор Вільтур".
РІЯЛЬТО: „Чужим вступ заборонений".
РОКСІ: „Коли засяють зірки".
СВІТ: „Шерльок Голмс", „Без приказу".
СВЯТОВИД: „Роза", „Мисливий півночі".
СТИЛЕВЕ: „Ультимат" і ревія.
ТОН: „Шалений хлопець", „Пригоди в Шанхаю".
УТІХА: „39 кроків" і ревія.
ХИМЕРА: „Голос матері" Вен Джілі.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська)
„Стирія".

[illegible]ЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 7. лютого 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікати протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Орх., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: У шлюсарській варстаті, репортаж для старших дітей, 11.15 „Казки" з гр. пл., 11.57 Сигнал, 12.08 Полуднева авд., 14.00 Серед жінок: Жінка та дешева, Пісні у вик. М. Деметрович, меццосопран у супр. форт., **14.30 Малярі — українські поети, в українській мові виголосить Ірина Ґурґула,** 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка Старого Доктора для молоді: Добра та зла веселість, 15.15 Технічна скринька, 15.30 Музика сальон. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Фін.-госп. актуалії, 16.30 Танк. музика; у перерві в год. 16.50 Вчімся літати, 17.20 Гутірка про лося, 17.30 З піснею по краю, 17.50 Пісні совгарських мистців Европи, 18.00 Комунікати протилетунської оборони, 18.05 Програмова резерва, 18.15 Для села: Гутірка інж. М. Задвірного: Чи природні навози можна заступити штучними, кооперативна хвилина, 18.30 Для робітників, 19.00 Розр. концерт: орх., сопран, гітара, 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, 21.00 Симф. концерт, 22.00 Атенські прогульки: Ніке безкрильна, 22.25 Спів. ресітель литовської співачки Бернотайте-Дарліс у супр. форт., 22.55 Інформаційна авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Комунікати протилетунської оборони, 23.08 Закінчення програми.

Середа, 8. лютого 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікати протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добрийдень наймолодшим: Туруль, король Підкарпатської пущі, мельодії, пісеньки. 11.00 Для шкіл: Далекі лови, авд. для старших дітей, 11.25 Ерна Зак і Карло Шміт-Вальтер співають, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Симф. музика з пл., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Розваніє істор. згадки; Що співають дітям у Швайцарії, 15.30 Орх., 16.00 Пополудн. денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Дім і школа, 16.35 Спів. ресітель А. Шлемінської у супр форт., 17.00 Якими справами цікавляться шпіони, 17.15 Брати Контські, муз. авд., 18.00 Комунікати протилет. оборони, 18.05 Молодь перед мікрофоном: У кооперативі, 18.30 Гутірка про мову, 18.40 Форма і зміст кооперації, 19.00 Зі Закопаного, 19.10 Розр. концерт, 20.40 Веч. денник, метеорольогічні вістки, спорт, 21.00 Шопенівський концерт у вик. Павла Коваленка, 21.30 Сміхосмішні століть: Петрарка, 22.00 Спорт. вістки, 22.05 Композиторія варстат у світлі психольогії, 22.15 Поезії, оповідання, 22.35 Легка музика у вик. Люби Суботівни, сопран, у супр. форт., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Комунікати протилетунської оборони, 23.08 Закінчення програми.

Четвер, 9. лютого 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікат протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 для шкіл, 8.10 Популярна музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: На Капуб... Будуємо моделі кораблів, 11.40 Із оперето Офенбаха, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка тетіка з молоддю, 15.15 Клопоти та ради: Діяльог, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Комунікація та її проблеми, 16.40 Твори на кларнет у супр. форт., 17.05 Штучні промені, 17.15 Авдиція, 17.20 Ноктурни у вик. Ол. Отавової в супр. форт. і вок. октету, 18.00 Комунікати протилетунської оборони, 18.05 Для села: Протилетунська оборона на селі, Комунікат Рільнич. Т-ва, Пісні у вик. муж. хору, 18.30 Нар. музика та її вплив на мист. музику, 19.00 Зі Закопаного, 19.15 Розр. концерт, орх., сопран, форт., у перерві Апель погибших моряків, 20.35 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, 21.00 Концерт присвячений творчости М. Карловича: симф. орх., скрипка, Бандровська-Турська спів; у перерві в год. 21.50 Гутірка про М. Карловича, 23.00 Інформ. авд., 23.05 Ост. вістки, 23.10 Комунікати протилет. оборони, 23.13 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 7. лютого 1939.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика, 19.45 Веч. гомін, БІЛГОРОД 18.00 Пісні, БУДАПЕШТ 18.30 22.00 Циг. музика, БРЮСЕЛЯ ФЛЯМ. 21.00 „Помста лилика" оп. Ів. Штравса, ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 13.15 Популярна музика, 18.50 Скр. ресітель Вальтера Барилі, 20.10 Пісні, 22.40 „Бель Віліна" найгарніші танк. мельодії, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.10 Симф. концерт, ЛЯГТІ 18.15 Скрипка, 22.00 Легка музика, МІЛЯНО 17.15 Камер. музика, 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 Симф. концерт, ПРАГА 15.15 Легка музика, 21.10 Орх., скр., РАДІО ПАРІ 19.15 Форт., 21.15 22.00 23.00 „Фотогенічність" ком. Ролана та Ляроша, РИМ 17.15 Танк. музика, 21.00 22.00 23.00 „Аморе деі тре ре" оп. Монтемеція, СОФІЯ 17.30 Військ. орх., 20.00 Смичк. квартет, 20.55 Рос. романси, 21.25 Легка музика, СТОКГОЛЬМ 12.05 Легка музика, 13.15 Фінська музика, 14.10 Пісеньки.

Середа, 8. лютого 1939.

БЕРЛІН 15.00 Співає Міліца Коріюс, 16.30 Для дітей, 17.00 Солісти, 18.00, 19.00, 19.45 Розр. музика, 20.30 Орх. концерт, БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 12.10, 18.10 Циг. музика, 17.10 Форт., 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, ВІДЕНЬ 12.00 Військ. орх., 16.00 Вес. пополудне, 18.20 Барокові арії, 20.55 Концерт бажань, 22.40 Розр. музика, ГАМБУРҐ 15.25 Пісні, ДАНЦІҐ 15.40 Пісні, ДРОЙТВІЧ 19.35 Три фуги Баха, в обробітці Моцарта, ЛЯГТІ 18.35 Спів, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Ля дама боба" оп. Вольф-Феррарі, МІНХЕН 18.20 Форт., 20.10 Військ. орх., ПРАГА 15.15 Розр. музика, 18.25 Сальон. квартет, 21.10 Розр. музика, РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 19.15 Муз. мандрівка на Дал. Схід, 21.15 Пісні, 21.30 Мендельсонові твори, 22.00, 23.00 Розр. програ[ма], РИМ 22.30 Скрипка, СОФІЯ 18.05 Популярна музика, 18.45 Форт., 19.15, 20.[...] 21.00 Опера.

Четвер, 9. лютого 1939.

БЕРЛІН 17.00 Пісні, форт. музи[ка], 18.00 Розр. музика, 20.10 Орх., вок. [...] Оп. і фільм. мельодії, БІЛГОРОД [...] Скрипка, 21.00 Мадярська музика, БУ[ДАПЕШТ] 13.30 Орх., 17.40 Давня мадя[р]ська музика, 19.30 Вок. концерт, [...] Циг. музика, ВІДЕНЬ 10.00 Нар. [...] 15.45 Для дітей, 16.00 Розр. концерт, [...] 21.00 Вечір танку, 22.40 Легка і танк. му[зика], ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.00 [кон]церт, Куленкампф, скрипка, ДРОЙТВІЧ 18.20 Легка музика, МІЛЯНО 17.15 [...] концерт, 22.20 Форт., МІНХЕН 18.00 [Для] дітей, 19.15 Концерт [...] ПРАГА 15.15 Легка музика, 17.40 [...] 21.20 Симфонія Остерчіла, РАДІО [ПАРІ] 18.05 Камер. музика, 20.00 (після [...]ату) Концерт п. н. „Звірі", 21.15 [...] 21.30 22.00 23.00 Симф. концерт, [...] 17.15 Скр., форт., 21.00, 22.00, 23.00 „[...] кампельо" оп. Вольф Феррарі, СОФ[ІЯ] 18.45 Симфонія ч. 6. Чайковського, [...] 20.00 Мельодії болг. композиторів.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 6. лютого 19[39]

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	3.2[...]
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	3.3[...]
молоко	17—19 [...]
1 кг. яєць	1.9[...]

Тенденція вдержана на масло і молоко, на яйця зниження.

ОПОВІСТКА.

Перепрошую п. К. Л. за [...] моральну кривду і складаю 100.— [...] на „Рідну Школу" за доказ [...] своєї вини. **о. Алексій Трешален[ко]**

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір чосопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0,35
1 мм. одношпальтовий в тексті і вставках . зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці . зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніальні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винайми і т. п. . . . . зол. 0.10
шукаючі праці . . . . зол. 0.05
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. [...]
Остання сторінка 1/2 . . . . . зол. [...]
Остання сторінка 1/4 . . . . . зол. [...]
Остання сторінка 1/8 . . . . . зол. [...]

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Ruska [...]
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Руська [...]